

MASTER NEGATIVE NUMBER

6172.17

ஒற்றுமை
புஸ்தகம் 5, சஞ்சிகை 1
November 1924

Record no. 141

Orrumai

Pustakam 5, cañcikai 1

November 1924

Record no. 141

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113,

M. 1463

ஒற்றுமை

ஓர் இனிய மாதத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

புத்தகம் V. 1924 நவம்பர் மீசை 1

உள்ளுறை பக்கம்.

1. தோத்திரம், பத்திராசிரியர் ... 1
2. நமது பத்திரிகை ,, ... 1
3. இராமலிங்கசுவாமிகள் கல்விகற்ற வரலாறு—
மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் ... 2
4. சென்னைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டாயக் கல்வி—
நாகை. நீலாம்பிகை ... 12
5. ஆரிய அரசும் தமிழ் அரசும்—R. P. சேதுப்
பிள்ளை, B.A., B.L. ... 17
6. நாவலியற்கை விளக்கம் (Origin & Develop-
ment of Tamil Language)—மாகறல். தார்
த்திகேய முதலியார் ... 20
7. சிறுமணிக்கோவை—S. S. அருணகிரிநாதன் ... 26
8. தமிழிலக்கியம்—தமிழ் நலப்பிரியன் ... 29
9. நஞ்சங்கோடு தாசில்தார், நவீனம் (Short Story)—
S. S. அருணகிரிநாதன் ... 33

பத்திராசிரியர் : M. E. வீரபாகு பிள்ளை, B.A.

சென்னை, சைதாப்பேட்டை

‘ஒற்றுமை’ ஆபீசாரால் வெளியிடப்பட்டது.

வருஷசந்தா: உள்நாடு ரூ. 1.

வெளிநாடு: ரூ. 1 4.

தனிப்பிரதி விலை அனு 0 1 0.

1925-ம் வருஷ அழகிய காலண்டர்

(கண்ணைக் கவரும் ஆப்டோன் படங்களுடன் கூடியது.)

ரூ. 5-க்குக் குறையாமல் புத்தகங்களுக்கு ஆர்டர் செய்தால்,
காலண்டர் இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

உயர்தரமான தமிழ் நூல்கள்

—o—o—o—

ஷண்முகசுந்தரம் அல்லது காதல் திறம் (எட்டு ஆப்டோன் படங்களுடன்)	ரூ. அ. ப.	2	0	0
தனபாக்கியம் அல்லது அதிர்ஷ்டவதியின் சரித் திரம் (எட்டு ஆப்டோன் படங்களுடன்)		2	0	0
தஞ்சைநாயகர் தாழ்வு அல்லது விதியின் வலிமை (நான்கு ஆப்டோன் படங்களுடன்)		1	0	0
அம்பலவாணன் அல்லது நாவாய்க் கைதி (நான்கு ஆப்டோன் படங்களுடன்)		1	8	0
திருமூலர் திருமந்திரம் (புதிய பதிப்பு)		2	4	0
மனுதீபச் சோழன்		0	8	0
இராமாயண வினாவிடை (ஏழு காண்டங்களும்)		1	8	0
ஸ்திரீரத்னம் (ஓர் உயர்தர நாவல்)		1	4	0
முரளிதரன் ...		0	10	0
மோகனாங்கி அல்லது காணாமற்போன பெண்மணி		1	4	0
சிவகுமாரன் அல்லது கொலைஞன் யார்?		1	0	0
பரதன் அல்லது ப்ராத்ரு-சிகாமணி		0	12	0
ஸ்ரீ பால ராமாயணம் (அழகிய படங்களுடன்)		0	8	0
நால்வர் சரித்திரம் ஷெ		0	12	0

விலாஸம்:— அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

A 2644
“ஒற்று”

“பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேராதார்.”—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் V
Vol. V

1924ஆ நவம்பர்மீ

சஞ்சிகை 1
Issue 1

தோத்திரம்

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தோடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. —மணிவாசகர்.

நமது பத்திரிகை

நமது “ஒற்றுமை”க்கு இம்மாதம் ஐந்தாம் ஆண்டு பிறக்
கிறது. நாமும் புது ஆண்டிற்கு நல்வரவு கூறுகிறோம்.

நான்காம் ஆண்டில் நம் நாட்டில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில்
மகாத்மாவின் திருவிழை, சத்தியாக்ஷைக் களர்ச்சி, நதிப்பெருக்
குகள், பூமி அதிர்ச்சி, வரிகொடா இயக்கங்கள், விந்து முஸ்லீம்
ஒற்றுமையின் சூலை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒற்றுமை
யின்மையைக் குறித்து மகாத்மா? உண்ணாவிரதம் பூண்டார்.
நாமும் நம்முடைய தொளனிகளை நிறைவேற்றாததைக் குறித்து விரதம்
பூண்டோம். ஒற்றுமை மகாத்மாவுக்கு உட்பட்டதும் ஒத்து
வாழ்வதாக உறுதிமொழி. நமது நாட்டில் நம்முடைய கொள்
கை நிறைவேற்றிற்று என்று நம் தோண்டை ஆரம்பிக்கலாயினோம்.

மேல் நாட்டில் ருஷியாவுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் உடன்
படிக்கை ஏற்பட்டது; ஜெர்மனிக்கும், பிரான்ஸுக்கும் பிரி
வும் ஏற்பட்டது.

கீழ்நாட்டில் பூகம்பங்களாலும், வெள்ளத்தாலும் மக்கள்
துயருற்றார்கள். ஜப்பானில் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் பூகம்

ROJA MUTHIAH
KOTTAYUR-623 106
TAMILNADU INDIA

பத்தால் மடிந்தார்கள். சைனாவில் ஆபிரக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளங்காரணமாக உயிர் நீத்தார்கள். முஸ்லீம் உலகிலும் துருக்கியில் குடியாட்சி ஏற்பட்டது. அரேபியாவிலும், எகிப்திலும் அரசாட்சியில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

வேளிநாடுகளில் இந்தியர்களின் துயரம் ஒழிந்தபாடில்லே.

பிராமணரல்லாதார் கட்சிகளில் பல பிளவுகள் ஏற்பட்டு இப்பொழுது ஒன்று கூடின. பலதிறப்பட்ட செய்திகளுக்கிடையில் தாய்ப் பாஷையை விருத்தி செய்தால் ஒற்றுமை உண்டாகுமென்றும், ஒற்றுமை ஏற்பட்டால் மக்களுக்கருண்மையுண்டென்றும் உறுதியான எண்ணத்துடன் “ஒற்றுமை” தன்னாலியன்ற பாஷைத் தொண்டைசெய்து வந்தது. இனியும் அத் தொண்டை செவ்வனே செய்யும். பாஷை விருத்தியடைந்தா லொழிய சுயராஜ்யத்தால் பலனில்லை. ஒற்றுமைக்காகவும் பாஷை விருத்திக்காகவும் உழைப்பது “ஒற்றுமை.” ஆதலால் ஒற்றுமையை ஆதரிக்கவேண்டியது ஒவ்வொரு தமிழரின் கடமையே யாகும். பத்திரிகாசிரியர்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் கல்விகற்ற வரலாறு.

சிதம்பர இராமலிங்க சுவாமிகளை இக்காலத்தில் அறியாதார் ஒருவரும் இல்லை. அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்கள் எவ்விடத்தும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. அவர் திராசுலாபாகமாகச் செய்யுள் செய்வதில் அதிசமர்த்தர். அவர் பாட்டுக்கள் பண்டித பாமர ரஞ்சகமாக இருத்தலின், கல்வி மிகுதியும் இல்லாதவரையும் மனத்தை அழலிடைப்பட்ட வெண்ணெய்ப்போல உருகும்படிசெய்து, அன்பை உண்டாக்குகின்றன. இத்தகைய பெரியார் தமது இளமைப்பருவத்தில் எங்ஙனம் நடந்துகொண்டார் என்பது மிக்க சுவையை விளைக்கின்றது. அதனை யான் காலஞ் சென்ற என் ஆசிரியர் சிவபுரீ

கலியாணசுந்தர யதீந்திரர் அவர்கள் வாயிலாகக் கேட்ட வரலாற்றை இங்குக் குறிப்பிடுவேன் :

இராமலிங்க சுவாமிகள் இளமையிலேயே தம் பெற்றோரை இழந்துவிட்டமையால் தம் தமயனாகிய சபாபதிப்பிள்ளையின் ஆதரணையில் வளர்க்கப்பட்டு வந்தனர். சபாபதிப்பிள்ளை தமிழிலே இலக்கிய இலக்கணங்களைப் போதுமானவரையிற் கற்றுச் சிவபுராணபடனஞ் செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அவர் சைவபுராணங்களைச் செவ்வையாய்க் கேட்போர் பத்தி பரவச ராகும்படி செய்வார். அவர் தமது வயிற்றுப் பிழைப்பை முன்னிட்டுச் சென்னையை அடைந்து, சைவப் பிரபுக்கள் சிலரைத் துணையாகப்பற்றித் தமது வறுமைக்கடலைக் கடந்தார். இங்ஙனம் வாழ்ந்துவருவார்க்குத் தம் இளவலாகிய இராமலிங்கத்துக்குக் கல்விப்பயிற்சி செய்விப்பதில் பெரிதும் ஆவல் உண்டு. அவர் அக்கால முறைமைப்படி திவாகரம், நிகண்டு, சதகம், அந்தாதி முதலிய நூல்களைத் தம் அருமைத் தம்பியாருக்கு நாடோறும் வழுவாமல் கற்பிக்கலானார். ஆனால், இராமலிங்கமோ சொல்லிவைத்த பாடங்களைக் கண்ணுங் கருத்துமாகக் கற்பதில்லை. எந்நேரமும் ஏதோ வேறொரு சிந்தையில் ஆழ்ந்து, தமயனார் வாக்கை முற்றும் நோக்குவதில்லை. சதா சருவதா நினைவு வேறுபட்டிருக்கும் இளைவராகிய இராமலிங்கம் கல்விகற்கமாட்டாத முழுமகன் என்றும், அவன் ஒருநாளும் தமது கருத்தை நிறைவேற்றா திருத்தலின் வழிக்கு வாராத பிள்ளையென்றும் சபாபதிப்பிள்ளை தீர்மானித்துவிட்டார். அவர் உலக வழிக்கு ஒத்துவாராத பிள்ளை என்பது உண்மையே. அது கண்ட சுற்றத்தாரும் அவ்வாறே எண்ணினார். இராமலிங்கமோ எங்கேனும் குறிப்பின்றிச் சுற்றுவதும், மக்கள் கூட்டங்களில் சென்று அவர்கள் வாயைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதும்,

கோயில் குளங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு புரிவதும், வேடிக்கை பார்ப்பதுமாகக் காலங் கடத்திவந்தார். அவர் தாயாகத் தமக்குத் தோன்றிய புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு, தமக்கு விருப்பமான நேரங்களில் படிப்பார். ஆனால், தம் தமயனார் கட்டளைப் படி எந்த நூலையும் உருப்போட்டுப் படித்து ஒப்புவிக்க மாட்டார். எனினும் இராமலிங்கம் ஒருநாளும் தம் தமையனாரை அவமதித்தேனும் எதிர்த்தேனும் பேசியதில்லை; அவரைக் குறித்துப் பிறரிடம் முணுமுணுத்துக் கொண்டதுமில்லை.

சபாபதிப்பிள்ளை, தம்பி இராமலிங்கத்தை எவ்வாறேனும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென் றெண்ணி அவர் எதிரிலேயே தம் அன்புள்ள மனைவியை அழைத்து, “இனி நீ, இராமலிங்கம் என் சொற்படி நடவாததால், அவனுக்குச் சோறு கொடுக்கவேண்டாம்; அப்படி நீ என் கட்டளையீறி நடந்தால் உன்னை யும் ஒட்டிவிடுவேன்,” என்று கண்டிப்பாகத் திட்டஞ் செய்தார். இக்கட்டளையை இரண்டொரு முறை பிரயோகித்தும் இராமலிங்கம் சீர்திருந்தவில்லை. பின்னர், இராமலிங்கம், தமயனார் இல்லாத வேளையிலோ அன்றிக் கண்ணையரும் வேளையிலோ தெரியாமல் புழைக்கடை வழியாகப் போந்து தம் அண்ணியாரைக் காண்பார். அவ்வம்மையோ கற்பிற் சிறந்த உத்தமி; கருணை நிறைந்த செல்வி; குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் நிரம்பிய குணவதி. அவள் தம் கணவனார் கட்டளையை இனிதுணர்ந்தும் அவர் வெகுண்டு செய்த பணியை மீறி அவருக்குத் தெரியாமல் தம் மைத்துனச் சிறுவருக்குத் தாம் பெற்ற சேயினும் பெரிய சேயாக மதித்து அன்பாற் குழைந்து, அவர் தம் செய்கைக்கு மனம் வெதும்பி நாடோறும் இனிய உணவையும் அரிய மதியையும் புகட்டி வந்தாள். இவ்வம்மையின் செம்மை மொழிகளும் இளைய இராமலிங்கத்துக்கு நன்மை தந்தில.

இங்ஙனம் பன்னெடு நாட்கள் சென்றன. தம்பி இராமலிங்கம் தலையெடுத்ததே யன்றிக் கலையெடுத்ததில்லை. தமயனார் அறியாவண்ணம் வீட்டுக்கு வருவதும் சோறுண்பதும் கூறை பெற்றுக் கொள்வதும் தமது வழியிலேயே முனைந்து நிற்பதுமாகவே இருந்து வந்தார். சபாபதிப் பிள்ளையே தம் தம்பியைக் குறித்து ஒன்றும் கேளாது விட்டுவிட்டார். சில வேளைகளில் அவருக்குத் தம் மனைவி தம்பிக்குத் தெரியாமல் ஊட்டிவருவதும் தெரியவந்தது. அதனைக் காணாததுபோல் புறக்கணித்து விட்டுவிட்டார். இவ்வாறிருக்கும் நாளில் ஒரு நாள் சபாபதிப் பிள்ளையின் தாயார் திவசம் வந்தது. அன்று அவர் தம் உறவின் முறையாருக்கும் நண்பருக்கும் தெரிவித்து மிகச் சிறப்பாகப் பிராமண சந்தர்ப்பனை விருந்து அன்னதானம் முதலியன செய்தல் இயல்பு. அங்ஙனமே சிரார்த்தம் சாஸ்திர ரீதியாய்ச் சிரத்தையுடன் நிறைவேற்றிற்று. எல்லாரும் ஒருங்கமர்ந்து அறுசுவை யுண்டியை ஆராமர உண்டு களித்தனர். பின்னர் விருந்தினர் எல்லாரும் மேன்மாடத்திற் சென்று குளிர்த சந்தனம் பூசிப் பரிமள புஷ்பத்தின் நறுமணம் நுகர்ந்து தாம்பூலம் தரித்துக் கொண்டு இன்னுரை யாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

முகமும் அகமும் மலர்ந்து, வந்த விருந்தை ஊட்டி வருவிருந்தை எதிர் நோக்கி யிருந்த சபாபதிப்பிள்ளையின் மனைவிக் கோ உண்பதற்கு மனம் வரவில்லை. அந் நங்கை வேலைமிகுதியால் களைப்புற்று உள்ளமும் கெட்டுச் சோர்வடைந்திருந்தார். சபாபதிப்பிள்ளையும் தம் சகோதரனை மறந்தவரல்லர். அவர் அனைவரும் வரிசையாகக்கூடி உண்ணுந் தருணத்தில் தம்பியை நினைத்துக்கொண்டார். ஆனால் என் செய்வார் பாவம்! அவன் எங்ஙனமேனும் வீட்டுக்கு வந்து அண்ணியால் உண்பிக்கப் படுவான் என்பது தெரியும். எனினும், தம் ஒரே பிறப்பு உடனி

ருந்து உண்பதற்கில்லையே எனச் சிந்தாகுலம் கொண்டார். பின் அவர் சிறிது சிந்தித்து, எல்லாம் திருவருட் செயலென எண்ணி, வாளாது விட்டுவிட்டார். அதனால் அன்று அவருக்கும் மன நிறைவு உண்டாகவில்லை.

மணி மூன்றாயிற்று. இதுதான் சமயமென்று அறிந்தனர் இராமலிங்கம். தம் தமயனார் இப்பொழுது கண்ணுறக்கங் கொள்வார் என்றெண்ணிக் அவர் வீட்டுக்குள் போந்தார். அவர் வரவை எதிர் நோக்கிய வண்ணம் வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்திருந்த அவர் அண்ணியார் உடனே விரைந்து சென்று அவருக்கு இன்னடிசில் ஊட்டினார். அவருக்குக் கள்ளத்தனமாக இவ்வாறு தம் மைத்துனருக்கு உணவு தருதல் அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. ‘ஐயோ! எத்தனையோ பேர் வந்து மகிழ்வோடு வயிரூர உண்டிருப்ப, இவர் இவ்வாறு வேளை தப்பி வந்து, பதனழிந்த உணவை உட்கொள்ளும்படி இறைவன் கட்டளை நேர்ந்ததே’ என்றுன்னி உருக அவர் கண்களில் நீர் முத்து முத்தாய் வடிந்தது. அது ‘பசி ருசியறியாது’ என்னும் பழமொழிக் கிணங்க ஆர்வத்துடன் எங்கே தமயனார் வந்துவிடுவாரோ என்ற அச்சமும் ஒங்க விரைந்துண்ணும் இராமலிங்கம் கண்களுக்குப் புலப்பட்டது. புலப்படலும், அவர் ‘அன்பு அன்பைத் தோற்றுவிக்கும்’ என்னும் உண்மைக் கிணங்க, தம் அண்ணியார் முகம் பொலிவழிந்து விழி நீர் பெருக்குதலைக் காணப் பொறாய் உண்ணுதல் தவிர்ந்து, அவரை நோக்கி, “அண்ணியம்மா, நீர் ஏன் புலம்புகிறீர்?” என்று வினவினார். அதற்கு அவர் மறுமொழி புகலாது வாளா விருந்தார். மீண்டும் மீண்டும் இராமலிங்கம் வற்புறுத்தினார். அதனால் அவ்வம்மை தமது கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு “தம்பி, உன் நிலைமையைக் குறித்துத்தான் அழுகிறேன்; நீ எப்படி உலகத்தில் வாழப்

போகிறாய்; நீ இப்படி எத்தனை நாளைக்குத் திருடனைப்போல வந்துபோவது? எனக்குப் பிற்காலத்தில் உன் வாழ்க்கை என்னாகும்?” என்று தேம்பிக்கொண்டே கூறினார்.

இராமலிங்கம் அறிவு தூண்டப்பட்டது; உணர்ச்சி ஒங்கியது. அன்னையினும் ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாகத் தம்மைப் பேணி வளர்த்த அண்ணியார் வருத்தம் அவரால் தாங்கமுடியவில்லை. அதனால் அவர் அவளை நோக்கி, “அண்ணியம்மா, உங்கள் விருப்பம் யாது? அதைக் கூறினால் தட்டின்றிச் செய்வேன்,” என்றார். “நீ உன் தமயனார் விருப்பத்தின்படி கல்வி கற்கவேண்டியதைத் தவிர நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன்,” என்றார். “ஆனால், அப்படியே நான் செய்யத்தடையில்லை. நாளைக்கு மேன்மாடியில் எனக்குத் தனியே ஓர் அறையை விட்டு விடவேண்டும். அவ்வறையை மெழுகித் தூய்மைசெய் துவைத்து விடுங்கள்; நான் கல்வி கற்கத்தொடங்குவேன்,” என்றார்.

அவர் அண்ணியம்மை அங்ஙனமே செய்ய ஒப்புக்கொண்டாள். அதன் மேல் இராமலிங்கம் தமக்கு ஒரு நிலைக்கண்ணாடியும் பரிமள வர்த்தியும் வேண்டுமென அண்ணியிடம் கூறிப் பொருள் பெற்றுக்கொண்டு அவற்றை வாங்கிவந்து தமது அறையிலே வைத்துக்கொண்டார். பிறகு அவ்வறையின் கதவை மூடிக்கொண்டு நாடோறும் படித்துக் கொண்டுவந்தார். சபாபதிப்பிள்ளை ஏதோ தம் இளவல் நல்வழியில் திரும்பிவிட்டான் என்றெண்ணிப் பேசாமலிருந்தார். ஆனால் இராமலிங்கம் இன்ன நூலைப்படிக்கின்றார் என்பது தெரியாது. கேட்பவர்கட்கெல்லாம் அவர், “இராமலிங்கம் ஏதோ குறியாய் ஓரிடத்தில் தங்கித் தரித்து இருக்கிறான்; ஆனால் கதவை மூடிக்கொண்டு நாள் முழுவதும் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான்; அவன் இன்னது படிக்கிறான் என்பது இறைவனுக்கு வெளிச்சம்,” என்று மொழிந்

தனர். எனினும், அவருக்கு வீடு தங்கி தம் தம்பியிருப்பது மகிழ்ச்சியை விளைத்தது. இங்ஙனம் பல நாள் சென்றன.

சிறிது காலம் சென்றதும் ஒருநாள் சபாபதிப்பிள்ளைக்குக் கையேடுவாசிக்கும்பெண்மணி நோயுற்றாள். அவருக்குக் கையேடு அவ்வம்மையே வாசித்து வருதல் வழக்கம். அவ்வம்மை இனிய குரலும் இசைப்பயிற்சியும் உடையவள்; பிரசங்கத்தின் இடையிடையே தேவாரத் திருப்பாசரங்களைப் பண்ணுடன் பாடுவள்; அன்றியும் பெளராணிகருக்கு ஆங்காங்கு வேண்டப் படும் மேற் கோள்களைச் சமயமறிந்து எடுத்துச் சொல்லுவள். அதனால் சபாபதிப்பிள்ளைக்கு அவ்வம்மைபின் உதவியின்றிப் புராணஞ் சொல்லுதல் இயலாததாக இருந்தது. ஏடு வாசிப்பவர் பெண்பாலா யிருந்ததால் சிறிதும் இடர்ப்பாடும் இருந்தது. அஃது யாதெனில் அவ்வம்மைக் கைம்பெண்; சபாபதிப்பிள்ளைக்கு நெருங்கிய உறவு. அவள் யாருடைய பார்வைக்கும் தோன்றாதவாறு அவளைச்சுற்றி ஒரு மெல்லிய துணியைச் சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அங்ஙனம் கட்டப்படுதல் குறித்த நேரத்துக்கு முன்னரே நடைபெறவேண்டும். இவ்வளவு இடர்ப்பாட்டையும் எண்ணாமல் சபாபதிப்பிள்ளை அவள் வருவாய் தமது குடும்பத்தைச் சார்தலினாலும், அவள் திறமையுடையவளாக இருத்தலாலும், வேறொருவர் தமக்குக் கிடைக்காததாலும், அவளைக் கொண்டே தமது தொழிலை நடத்திவந்தார். ஆனால் அவருக்கு அடிக்கடி தம் சகோதரர் கையேடு வாசிப்பதாயிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும் என்னும் எண்ணம் உதிப்பதுண்டு.

அற்றைநாள் கையேடு வாசிப்பவள் பிணியாய் இருந்ததால் பிரசங்கத்தை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். ஆனால் அன்று பிரசங்கம் நிறுத்தக்கூடாததா யிருந்தது. பிரசங்கம் வைத்தவர்கள் ஆவலோடு அதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்;

அவர்கள் ஏமாற்றத்தை அடைவது சபாபதிப்பிள்ளைக்கு விருப்பமில்லை. அதனால் அவர் தம் இனிய அரியமனைவியை அழைத்து, “இன்று என் செய்வது? பிரசங்கத்தை நிறுத்த எனக்கு எள்ளளவும் விருப்பமில்லை? ஏடு வாசிக்கவோ ஆளில்லை. நான் தனியாகச் சொன்னாலும் சபைக்கு அலங்காரமாய் இராது,” என்றனர். அவ்வம்மை உடனே, “இதோ வந்துவிட்டேன்,” என்று கூறித் தம் மைத்துனரிடம் சென்று, “தம்பி, உன் தமையனார் பிரசங்கம் நின்று விடுகிறதே என்று தவிக்கிறார்; நீ ஏடு வாசிக்க மாட்டாயா? நீ வாசிப்பதாய் இருந்தால் பிரசங்கம் நடைபெறலாமல்லவா? வாசிக்கிறாயா? தைரியமாய்ச் சொல்,” என்று கேட்டார். இராமலிங்கம் தாம் சிறிதும் தாழ்த்தாது கையேடு வாசிக்க ஒப்புக்கொண்டார். இதனை உவகை துளும்பக் கேட்டுக் கொண்ட அவ்வம்மை, தம் கணவனுக்கு இதனை எடுத்து மொழிய அவர் அரைமனமாய் ஒப்புக்கொண்டார்; அவருக்கு இராமலிங்கம் எப்படிப் படிப்பானோ என்ற ஐயுறவு இருந்தது.

பிரசங்கம் துவங்கப்பட்டது. சபாபதிப்பிள்ளை கடவுள் வணக்கச் செய்யுட்களைச் சொல்லி முடித்தனர். இராமலிங்கம் புராணம் வாசிக்கத் தொடங்கினார். எடுத்த எடுப்பே எல்லாருக்கும் இன்பத்தை ஊட்டியது; குரலின் சுவையும் கூடிக்கொண்டது; சொல்லும் வகையோ மனத்தைக் கரைக்கிறது; ஒவ்வொரு மொழியும் உள்ளத்தே பொதிந்து அன்பிலூறித் தேனிலூறிய பழம்போலத் தித்திப்பூறி வருகின்றது. பாட்டைப் பிரித்துப் பிரித்து அந்நுவபித்துப் படித்தார்; இடமறிந்து தொடர்களை எடுத்துக் கொடுத்தார். ஜனங்கள் அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். சபாபதிப்பிள்ளைக்கோ உவகை பொங்கி வழிந்தது. சிலர், “அப்பா, இவர் தீபத்தில் ஏற்றிய தீவர்த்தி,” என்றார்கள். சிலர், “இவர் ஒரே தறியில் துணித்த துண்டு,”

என்றார்கள். சிலர், “இவர் அண்ணன் துப்பாக்கி என்றால் இது பிரங்கி” என்றார்கள். சிலர் “இது உற்பாத பிண்டம்,” என்றார்கள். பிரசங்க சபையில் தேவாயிர்தம் கொழித்தது.

அன்றிரவு சபாபதிப்பிள்ளை மனையைச் சேர்ந்ததும், தம் வாழ்க்கைச் செல்வியிடம் நிகழ்ந்தவற்றைச் செப்பி நிறை மகிழ்ச்சி கொண்டார். அவ்வம்மை ஏதோ கடவுள் கண்திறந்தார் என்று கூறி முகமலர்ச்சியுடன் தம் கணவரிடம் மொழிந்து விட்டு, உள்ளுக்குள் பெருங்களிப்படைந்தார். அவ்வம்மை மறு நாள் தம்பிக்குக் கண்ணேறு கழித்தார்; இராமலிங்கம் புன்னகை அரும்பினார். இப்பொழுதும் இராமலிங்கம் தம் மூத்தவர் எதிரிலே வருவதில்லை. இங்ஙனம் பல நாள் சென்றன.

ஒருநாள் சபாபதிப்பிள்ளை திடீரெனக் கடுங்காய்ச்சலால் பிணிப்புண்டார். அன்று முத்தியாலுப்பேட்டையில் செல்வத்திற்கிறந்த ஒரு வணிகர் வீட்டில் பிரசங்கம். அவருக்கும் படுக்கையை விட்டு எழவும் இயலவில்லை; பித்தம் தலை ‘சுற்றுகிறது, தலையிடிக்கிறது. அவர் மனைவியிடம் சொல்லி தம்பி இராமலிங்கத்தை அழைத்தார். “அப்பா, நீ செட்டியாரிடம் சென்று நான் இவ்வாறு துன்புறுவதாகச் சொல்லிவிட்டு வா,” என்று அனுப்பினார். அவர் பணிந்தவாறே இராமலிங்கம் அங்கே சென்றார். ஜனங்கள் திரண்டிருந்தனர்; சுவாமிப்படங்கள் பல அழகாக அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டிருந்தன; கூடத்தின் நடுவில் பெரிய நடராஜர் படம் ஒன்று ரோஜாமலை சூட்டப்பட்டு ஒரு பலகையின்மீது வைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படத்தின் திருவுருவம் புதிதாகச் சமைக்கப்பட்டது; அது பேரழகு ததும்பி யிருந்தது. அதன் முன்னா தேங்காய் பழம் கடலை, திண்பண்டங்கள் கற்கண்டு முதலியன தட்டு தட்டாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. விளக்குகள் எங்கும் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. இந்நிலையில் இராமலிங்கர் அங்கே சென்று பிரசங்கம் நடைபெற முடியாமையைப் பற்றிச்

சொன்னால் அவர்கள் மனம் எப்படி இருக்கும்? செட்டியார் உள்ளம் உடைந்தார்; பெரு மூச்செறிந்தார்; இனி என் செய்வேன் என்று கவன்றார். அப்போது அவருக்கு அக்கம் பக்கத்திலே யிருந்தவர்கள் அவர் நிலையை உணர்ந்து இராமலிங்கத்தைத் தம்மால் இயன்ற வரையில் பிரசங்கம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டனர். அவரோ தமக்கு யாதாந் தெரியாதெனப் பன் முறை தடுத்தார். அவர்கள் அவரை விட்டபாடில்லை. அதன்மேல் அருள் கனிந்த நெஞ்சையுடைய இராமலிங்கம் அன்று சொல்லக்கடவதாகிய பாஞ்சோதி முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவிளையாடற் புராணத்துள் ‘வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலத்தை’ பத்திச்சுவை சொட்டச் சொட்ட யாவரும் கருவி கரணாதி சேட்டையற்று நிற்ப, விடிய விடியப் பிரசங்கித்தனர். ஜனங்கள் வியப்பால் விழுங்கப்பட்டு இராமலிங்கம் சாதாரண மனிதரல்ல; ஏதோ தெய்வப்பிண்டம் எனக்கொண்டு அவர் பால் அச்சமும் அன்பும் கொண்டு நின்றனர்.

பின்னர் அவ்வணிகப் பிரபு சபாபதிப்பிள்ளைக்குப் பதிலாக இனி அவர் தம்பியே பிரசங்கம் செய்தால் போதுமென்று கூறினர். சபாபதிப்பிள்ளைக்குக் குடும்பபாரம் இனிக் குறையும்; இருவரும் பொருள் ஈட்டுதல் சாலவும் நன்றென உட்கொண்டு வேறேரிடத்தில் பிரசங்கஞ் செய்து வந்தனர்.

இப்படி நிகழுங் காலத்தில் சபாபதிப்பிள்ளைக்குத் தன் தம்பியார் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்ற வேணவா உண்டாயிற்று. அதனால் அவர் ஒருநாள் முக்கியமாகத் தம்பியாருக்கும் பொதுவாகப் பிறருக்குந் தெரியாதபடி சபையின் ஒரு மூலையில் இருந்தார். பிரசங்கம் தொடங்கப்பட்டது; கையேடும் இல்லை; பேரேடும் இல்லை. தாமே இராமலிங்கம் பெரிய புராணத்திலே ‘திருவாரூர்ச்சிறப்பை’ எடுத்துக் கொண்டு சோனாமாரியாகப் பொழியத் தலைப்பட்டார். அவர் வாக்கிலே மதுரமான தமிழ்ச் சொற்கள் தங்குதடையின்றி கரைபுரண்ட வெள்

ளம் போல வந்துகொண்டிருந்தன; மனத்தில் கருத்துக்கள் புதிது புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தன; சொல்லும் தோரணையும் வாக்குப் படுத்துவமும் காட்டும் நயனும் பயனும் சபாபதிப்பிள்ளைக்குப் பீதியை உண்டாக்கின. அன்றுமுதல் அவர் தம் தம்பியாரைத் தெய்வமாகக் கருதிவந்தார். இதுவே யான் கேட்டவரலாறு. இது பலருக்கு இன்பத்தை ஆக்குமெனக் கருதி இப்பத்திரிகையில் எழுதி வெளியிட்டேன்.

* மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார்,
தமிழாசிரியர், பச்சையப்பன் காலேஜ், சென்னை.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டாயக் கல்வி.

“பல்லாவரம் வித்யோதயா மகனீர்கல்லூரி”யில்
தமிழாசிரியராயிருக்கும் பல்லாவரம் பொதுநிலைக்கழகத்து
நாகை நீலாம்பிகை அம்மை எழுதியது.

தமிழ் வழங்கும் இத்தென்னாடெங்கும் உள்ள ஆண், பெண் என்னும் இருபாலாரும் தம் தாய்மொழியாகிய தமிழை ஏழாவது வகுப்பு வரையில் கற்றுப் பின் சமஸ்கிருத மொழியையே பயிலல் வேண்டுமென்று இத்திங்கள் செப்டம்பர் 23-ம் நாள் வெளிவந்த “திராவிடனில்” ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

தமிழ்நாடெங்கும் உள்ள தமிழர்கள் தமிழை ஏழாவது வகுப்பு வரையில் பயின்ற அளவானே அதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் அரிய பெரிய ‘தொல்காப்பியம்’, ‘புறநானூறு’, ‘சிலப்பதிகாரம்’, ‘திருக்குறள்’ முதலிய ஆன்றோர் நூல்களைக் கற்க ஆற்றலுடையவராவரோ? அல்லது தமிழைப் பிழையறத் திருத்தமாகப் பேச இயலுமோ? பலர் செய்யும் இடையூறுகளாலும் தன்னிலை குறைந்துவரும் தமிழை ஒரு சிலர் கூடக் கல்லாது விடுவாராயின், தமிழ் நூல்கள் உலகிற் பரவுவதெங்ஙனம்? தமிழ் நாட்டார், இறந்துபட்ட சமஸ்கிருத மொழியைக் கற்பதனால் அடையும் பயன் என்ன? அம்மொழியில் எவ்

* ஷையார் எழுதிய இராஜராஜன் அல்லது காதலும் மையலும் செந்தமிழ் நாவல். ரூ. 1½. “ஒற்றுமை” ஆபீஸ், சைதாப்பேட்டை.

வளவு கற்றுத் தேர்ந்தாலும், தம் தாய் தந்தையரோடும், மனைவி மக்களோடும், நண்பர்களோடும் அம்மொழியிற் பேசி மகிழ இயலுமா? அல்லது அவர்கட்கு இனிய கடிதங்கள் எழுத முடியுமா? இன்னிசையோடு இறைவனைப்பாடி நைந்துருகி அவனருளைப் பெற இயலுமா? தக்க சான்றுகளோடு ஆராய்ப்புகள், இறைவனை நேரே கண்டு உள்ளம் நெக்கு நெக்குருகிக் கசிந்து பாடி அருள் பெற்ற பெரியோர்கள் நந்தமிழ் மொழியிலே அன்றிச் சமஸ்கிருத மொழியில் உளரோ? பகுத்தறிந்து கூறுமின்கள்! உலகமெங்கணும் சமஸ்கிருத மொழியையே கட்டாயக் கல்வியாக வைத்தல் வேண்டுமென்று கூக்குரலிடுபவர்கள், அங்ஙனம் அம்மொழியைக் கட்டாயக் கல்வியாக வைப்பதனால் உண்டாகும் பயன்களைக் கூறாமல் விடுவது அறிவுடையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. ஒவ்வொரு மொழி வழங்கு வோரும் தத்தம் தாய் மொழியைப் பாதுகாத்தாலொழிய அவர்கள் ஒருவகையிலும் மேலோங்குதல்இயலாது. தத்தம் பொருளை மேன்மேலும் பெருக்குவோரே உண்மையில் செல்வராவர். பிறர் பொருளைக் கடனாகக் கொண்டே செல்வராக எண்ணுவோர் ஒருகாலும் செல்வமுடையவராக மாட்டார். தெலுங்கு நாடுகளில் இப்போது (Andhra University) என்ற பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தி அதில் தெலுங்கு மொழியைக் கட்டாயக் கல்வியாக வைத்துக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைய ஏற்பாடு செய்து வருகின்றார்கள். இவ்வாறு செய்யும் இவர்களை முயற்சியும் அறிவும் உடையவராவர். ஏனெனின், குழந்தைகள் முதற் கொண்டு முதியோர் வரைக்கும் தெலுங்கையே தாய் மொழியாக வழங்கும் அந்நாட்டில் ஒருவராலும் பேச இயலாத சமஸ்கிருத மொழியைக் கட்டாயக் கல்வியாக வைத்தால், தெலுங்கர் முன்னேற்றத்திற்குரிய நூல்கள் அழிந்துபோவதோடு, அம் மொழியில் தம்மவரோடு பேசுதலும், கடிதமெழுதுதலும், மற்றும் அளவளாவுதலும் கூடாமற் போகுமன்றோ? இறந்துபட்ட உடலைப் புதுப்பித்து ஒழுங்குபடுத்தல் எவராலும் இயலாதது போல், உலகவழக்கிலில்லாது இறந்துபட்ட சமஸ்கிருதத்தை ஒழுங்கு படுத்தி உலக வழக்கிற் கொண்டுவரல் ஒருவராலும் முடியாததொன்றும். ‘மலையாளத்திலும்’ (Kerala University)

என்ற பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தி, மலையாள மொழியையும் நன்கு பயில முயற்சி செய்து வருகின்றனர். இங்ஙனம் தமிழ் ரல்லாத ஒவ்வொரு மொழி பேசுவாரும் தத்தம் மொழிகளையே முதன்மையாகக் கற்றுத் தேர்ந்து மேலோங்கல் வேண்டுமென்று பெரு முயற்சி செய்துவர, அவ் வறிவுடையோர்களைப் பார்த்தா யினும் அறிவுபெறாது ஒரு முயற்சியும் இல்லாமல் தமிழை இகழ்ந்து பேசிக்கொண்டு காலங்கழிக்கும் தமிழர் பெரும் பாலாரைத் தமிழரென்று அழைக்கலாமோ? தமிழிற்குக் கேடு சூழும் 'புறத்தர்' என்று கூறலாமா? கூறுமின்கள்! முன்னே மலையாளத்திலிருந்த தமிழர்கள் தமிழ் மொழியைப் பாதுகா வது, தமிழில் வடமொழிச் சொற்கள் ஏராளமாகக் கலக்க இடம் தந்தமையினாலேயே இப்போது தமிழே 'மலையாளம்' என்ற பெயரோடு வேறு மொழியாய் வழங்குகின்றது. இங்ங னமே தெலுங்கு, கன்னடம் முதலான மொழிகளும் திரிபெய் தின. எடுத்துக் காட்டாக மலையாளத்தை ஆபிரம் ஆண்டிகளுக்கு முன்னே ஆண்ட 'சேரமான் பெருமாள் நாயனார்' தமிழரே. அவர் காலத்திருந்த 'சந்தரமூர்த்தி' அடிகளும் அவர்க்கு நட்பின ராகி அவரிடம் அடிக்கடி சென்றனர். பன்னிரண்டாம் நூற் றாண்டிலிருந்து அதாவது எழுநூறு ஆண்டுகளாக மலையாளத்தி லிருந்த தமிழர்கள் தமிழைப் பாதுகாவாது கைந்நெகிழவிட்டன ராதலின், இப்போது அது தனிமொழி போன்று வழங்குகின் றது. இவ்வுண்மையைச் சீனிவாச ஐயங்கார் அவர்கள், M. A., தாமெழுதிய 'Tamil Studies' என்ற நூலின் கண் மிக துணுகி ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கின்றார். நிற்க.

இன்னும் சிலர், உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகட்கும் சமஸ்கிருதமே பொதுமொழி என்று கூறுகின்றார்கள். 'கன்ன டம்', 'தெலுங்கு', 'மலையாளம்', 'தமிழ்' முதலான ஒரு சில மொழிகளிற் சமஸ்கிருதம் கலந்திருப்பது கண்டு, உலகில் உள்ள மொழிகட்கெல்லாம் சமஸ்கிருதம் பொதுமொழியென்று கூறுப வர்கள், ஈபுரு, அராபி, ஜப்பான், சைனா, ஜர்மன், பிரான்சு, பிரித்தானியா முதலான நாடுகளிலுள்ள மொழிகட்கும் அது பொதுவென்று கூறத்துணிவரா? கடவுள் எல்லா உலகங்கட் கும் பொதுவாயிருப்பதுபோல், சமஸ்கிருதமும் உலகிலுள்ள

எல்லா மொழிகட்கும் பொதுவாக இருந்தாலன்றோ அது தன் னைப் பொது மொழியென்று கூறலாம்? அங்ஙனமில்லாது, முன்னொருகாலத்தில் வட நாட்டிலிருந்த ஒரு சிறு பகுதியார்க்கே உரித்தாயிருந்ததாயும், ஏனையோர்க்குப் புதியதாயிருப்பதாயும் உள்ள சமஸ்கிருதத்தை ஆராய்வோர் எவர் தாம் அதனை உலகத் திற்குப் பொதுமொழி என்பர்? கூறுமின்கள்! அற்றன்று, தமிழிலும், தெலுங்கிலும், கன்னடத்திலும், மலையாளத்திலும் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கலந்திருப்பது பற்றி, இவைகட்குச், சமஸ்கிருதம் பொது மொழியாம் என்ன லாகாதோ எனின், தமிழ்திரிந்த மொழிகளே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முத லியனவாகும். இவ்வாறு தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலான மொழிகள், தாம் தமிழே என்பதறியாமல் ஒன்றோ டொன்று மாறுபட்டுத் தமிழோடு பகைக்குமாறு செய்தது வட மொழிச் சொற்களின் கலப்பேயாகும். பலர்க்கும் இசைய ஒழுகி எல்லாரையும் ஒன்றுபடுத்தி அமைதியையும் நாகரிகத் தையும் உண்டாக்குவதன்றோ பொது என்று அழைத்தல்வேண் டும்? அங்ஙனமின்றித் தனது கலப்பால் பலர்க்குள்ளும் பகை உண்டாக்கி மாறுபடுத்துவது பொதுவாகுமா? வடமொழிக் கலப்பாலன்றோ குலவேறுபாடுகளும், பொய்க்கதைகளும், சமய வேறுபாடுகளும், நானே கடவுளென்று கூறும் மாயாவாதமும் வந்து நந்தமிழ் நாட்டில் நிலைபெற்றன. இப்போது தெலுங்கு, கன்னடம் முதலான மொழிகள் தமிழோடு மாறுபட்டு இருக்கச் செய்து அவற்றைக் கீழ்விடுத்துத் தான் தன்னந் தனியே நின்று உயர நினைக்கும் சமஸ்கிருத மொழி இவைகட்கு எங்ஙனம் பொது மொழியாகும்? தெலுங்கு நாட்டார்க்கும், கன்னட நாட் டார்க்கும், மலையாள நாட்டார்க்கும் வேறு நாட்டினதான சமஸ் கிருதம் எவ்வழியில் உறவும், பொதுவும் ஆகும்? இஃதொக்கு மென்று கூறுபவர்கள் ஐரோப்பாவிலுள்ள வெள்ளைக்காரர்கட் கும், துலுக்கார்கட்கும், சைனாவிலிருக்கும் சீனர்களுக்கும், ஜப் பானிலுள்ள ஜப்பானியர்கட்கும், தமிழ் நாட்டில் உள்ள தமிழ் டார்க்கும், தெலுங்கு நாட்டிலுள்ள தெலுங்கார்க்கும், சமஸ்கிருதக் கலப்பால் உறவும் ஒற்றுமையும் உண்டாகுமென்று கூறுவரோ? தமிழோடு ஏனைக் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலிய

மொழிகள் உறவுடையனவாதல், அம்மொழிகளில் முதன் முதற் பிறந்த சொற்களை ஒன்றோடொன்று வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நன்கு விளங்கும். ஆதலின், ஒன்றற்கொன்று இனமாகிய தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளை ஒன்று சேர்த்து ஒன்றன் உதவியால் மற்றொன்றை வளர்த்தலே விரும்பத்தக்கதாகும்.

ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஆங்கிலந்தான் உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகட்கும் பொதுமொழியாக இருக்கின்றது. சைனா, ஜப்பான், ஜர்மன், பிரான்சு முதலிய வேற்று நாடுகளிலும், தென்னாடு, வடநாடு, மேனாடு முதலான நம் இந்திய நாடுகளிலும் ஆங்கிலம் விரும்பிக் கற்கப்படுகின்றது. தென்னாட்டாராகிய நாம் நம் தாய் மொழியாகிய தமிழுக்கு அடுத்த நிலையில் பொது மொழியாக ஆங்கிலம் கற்றல் மிகவும் நல்லது. உலகம் எங்குஞ் சுற்றினாலும் ஆங்கிலம் கற்றோர் ஆங்காங்கு இருத்தலின், நாம் ஆங்கிலம் ஒன்றானே பிறரோடு பேசுதலும், அளவளாவுதலும் செய்தல் கூடும். எல்லா மொழிகளுமுள்ள உயர்ந்த நூல்களெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மிக அழகான நடையில் கற்றறிந்தோரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது ஆங்கிலத்திலிருக்கும் நூல்களைப்போல் வேறு எம்மொழிகளிலும் காண்டல் இயலாது. மேலும் ஆங்கிலம் அரசியல் மொழியாகவும் இருக்கின்றது. ஆதலின் நம் தமிழ் நாட்டிற்குப் பொது மொழியாகக் கற்கப்பட வேண்டுவது ஆங்கிலம் ஒன்றுதான் என்பதை அறிவுடையோர் எளிதில் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சமஸ்கிருதத்தில் அளவில்லாக் கட்டுக்கதைகள் உண்டு. பெரும் பொருள் செலவழித்து நீண்டகாலம் சமஸ்கிருதமொழி கற்றும் அதனால் வரும்பயன் மிகச் சிறிதே. இது மலைகல்லி யெலி பிடிப்பதனை ஒக்கும். ஆகவே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கட்டாயப் பொதுமொழிக் கல்வியாகவும் தமிழைக் கட்டாயத் தாய்மொழிக் கல்வியாகவும் வைத்தல் வேண்டுமென்பதே இக்கட்டுரையின் முடிவாகும். சமஸ்கிருதக் கல்வி கற்றற்கேற்ற வசதிகள் உள்ளோர் மட்டும் தம் தாய் மொழிகளோடு அதனைக் கற்கலாம். மற்றை எல்லோரும் அதனைக் கற்கவேண்டுமென்பதுதான் பொருந்தாதாகும்.

ஆரிய அரசரும் தமிழ் அரசரும்.

தமிழ் நாட்டில் சோ சோழ பாண்டிய ரென்னும் மூவரசரும் ஆண்டுவந்ததுபோல பிற நாட்டிலும் பல ஆரிய மன்னர் அக்காலத்தில் அரசாண்டு வந்ததாகத் தெரிகின்றது. வடநாட்டில் வச்சிரநாடு மகதநாடு அவந்திநாடு முதலிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சிற்றரசனால் ஆட்சி செய்யப்பெற்றன. ஆற்றல் மிகுந்த தமிழ் வேந்தர் ஆரிய அரசர்மீது படை யெடுத்துச் சென்று பலவகையான அரும் செயல்கள் செய்திருப்பதாகவும் சிலப்பதிகாரத்தால் அறியப்படுகின்றது.

சோழ நாட்டை ஆண்டுவந்த கரிகாலவளவன் என்னும் ஆற்றல் மிகப்படைத்த அரசன் வடதிசை நோக்கித் தன்சேனையோடு போந்து, அங்குள்ள அரசரில் தன்னை எதிர்த்துப் போர் செய்வார் எவருமின்றி இமையமலைவரையும் சென்று தன்னை அப்பால் செல்ல வொட்டாது அப்பெரிய மலை பகையாய் நின்று தடுத்ததென்று அதன்மீது கோபங்கொண்டு தன் புலி முத்திரையை அம்மலையிற் பொறித்து மீண்டும் சிறப்புடன் தென்னாடு போந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு வளவன் தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பிவரும் வழியில் வச்சிர நாட்டு வேந்தன் தமிழ் அரசனுக்கு முத்துப்பந்தல் அமைத்து வரவேற்றான். பகைவனாகிய மகதநாட்டு மன்னவன் சோழனுடன் போர்செய்து தோல்வியுற்று தமிழ் வேந்தனது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக ஓர் அழகிய பட்டி மண்டபம் அமைத்தான். அவந்தி வேந்தன் தமிழ் அரசனது கண்பன்

ஆதலின் மிக மனம் உவந்து அதிக விசித்திரவேலை அமைந்த தோரணவாயில் அமைத்தான். இவையெல்லாம் பொன்னுலும் மணியாலும் மிக நுண்ணிய வேலைப் பாடுடையன வாய்த் திகழ்ந்தன. இவ்வரசனது பெருமையை அம்மாணவரியில்

“கடவரைகள் ஒரெட்டும் கண்ணிமையாகாண
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை யொற்றினன் யார் அம்மாணை,
வடவரைமேல் வாள்வேங்கை யேற்றினன் திக்கெட்டும்
குடைநிழலில் கொண்டு அளித்தகொற்றவன்காண் அம்மாணை
கொற்றவன்தன் பூம்புகார் பாடேலோர் அம்மாணை.” என்று

ஆசிரியர் அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

கரிகாலவளவனுக்குப் பின்னால் வடநாட்டின்மேல் படை எடுத்துச்சென்ற வீரன், சேரன் செங்குட்டுவனே யாவான். இவ்வரசர் பெருமான் தமிழ் நாட்டில் எத்துணை பற்றுடையவனாய் தமிழரசின் பெருமையைப் பாதுகாக்கும் முறையில் எத்துணை ஊக்கமும் பாபரப்பும் உடையனாயிருந் தானென்பதற்கு அவன் வடநாட்டின்மேல் படை எடுத்துச் சென்ற வரலாறு போதிய சான்றாகும்.

வடநாட்டில் பாலகுமரன் என்னும் ஆரிய அரசனுக்கு கனகன் விசையன் என்ற இருமக்கள் இருந்தார்கள். அவ்விருவரும் ஒருநாள் விருந்திற்காக பல அரசர்கள் கூடியிருந்த சபையில் முன்னர் வடநாட்டைப் படையெடுத்து வெற்றிபெற்ற கரிகால்வளவனைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசினார்கள். அச்சோழன் இங்கு படையெடுத்து வந்த காலத்தில் எம்போன்ற அரசர்கள் இங்கு இல்லைபோலும் என்று செருக்குக் கொண்டு பேசினார்கள். இதனை சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாட்டினின்றும் தமிழ்நாட்டுக்கு யாத்திரையாக

வந்த தபோதனர் மூலமாய் அறிந்தான். உடனே அவன் உள்ளத்தில் கடுஞ்சினம் பொங்கி எழுந்தது. இவ்வாறு கனகனும் விசையனும் இழிவாகக் கூறியது கரிகாலவளவனை அன்று தமிழ் அரசனை அல்லவோ. சோழனது ஆற்றலை அன்று தமிழ் ஆற்றலை அல்லவோ பழித்துக் கூறினார் என்று எண்ணி, அவ்வாரிய அரசர் செருக்கை அடக்கி ஒழிக்க வேண்டுமென்றும் சீற்றம் கொண்டான்.

“இமையத் தாபதர் எமக்கு ஈங்குணர்த்திய
அமையா வாழ்க்கை அரைசர் வாய் மொழி
நம்பால் ஒழிசுவதாயின் ஆங்கஃது
எம்போல் வேந்தர்க்கு இகழ்ச்சியும் தரும்”

என்று சேரன் சினந்து கூறினான். சோழ அரசன் வேறு சேர அரசன் வேறு என்னும் உணர்ச்சி ஒரு சிறிதும் இல்லாதவனாய் தமிழ் அரசு என்ற ஒரே உணர்ச்சி உடையவனாய் மற்றொரு தமிழரசனை இகழ்ந்தது தன்னை இகழ்ந்ததே யாகுமென்று துணிந்து தன் சபை நடுவே அடலேறு போன்று எழுந்து நின்று இவ்வாறு எம்மை இகழ்ந்துரைத்த

“வடதிசை மருங்கின் மன்னர்தம் முடித்தலைக்
கடவுள் எழுதவோர் கற் கொண்டல்லது
வறிது மீளும் என் வாய்வான் ஆகில்
செறிசுழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பில்
குடிநடுக்குறும் கோலேன் ஆகென.”

என்று எல்லோருமறியச் சபதம் செய்தான். அவ்விருவரசரையும்வென்று அவர் முடியின்மேல் கண்ணகிக் கடவுளுக்காக இமையமலையில் எடுக்கும் கல்லை ஏற்றிக்கொண்டு வராமல் வறிதே என்வாள் வருமாயின் பகையரசரை வெல்லும்

ஆற்றலற்று குடிகளை வருத்தி அரசாளும் கொடுங்கோல் மன்னனென்று பேர் பெறுவேனாக என்று கடுகடுத்து மொழிந்தான். அரசன் கருத்தறிந்த அமைச்சர்கள் பணிந்து நின்றார்கள். ஆனால் அச்சபையிலிருந்த ஆரிய ஆசான் (புரோகிதன்) எழுந்து அரசே! வடநாட்டரசர் இகழ்ந்து கூறியது உன்னையல்லவே. சோழனையல்லவோ இகழ்ந்து கூறினார்கள்; ஆகையால் நீ கோபந்தணி என்று கூறினான்.

(தொடரும்)

R. P. சேதுப் பிள்ளை, B. A., B. L.

நாவினியற்கை விளக்கம்.

(Origin and Development of the Tamil Language)

இனி டண முதலிய செயற்கை யெழுத்துகளெட்டும் நாவிற்சூக் கடினமாகலின் அவை மொழி முதலாகவாயின :

- க. டட்டம்
- உ. ணணணம்
- ங. ராரம்
- ச. லலலம்
- ரு. ளளளம்
- கூ. முழுமுழம்
- எ. றறறம்
- அ. னனனம்
- கூ. டணரலம்
- கஓ. முறலளம்

இங்ஙனம் ஓர் சொல்லிருப்பின் நாவன்மை யுடையார்க்குங் கடினமாகும்.

- க. கட்டம்
- உ. சணணம்
- ங. தாரம்
- ச. நலலம்
- ரு. பளளம்

இங்ஙனம் இயற்கை யெழுத்து முதற்கண்வரின் அத்து ணைக் கடினமாகா. கடலோரத்தி லுரலுருள்கின்றது. இதன் சட்செயற்கையெழுத்துகள் மிகவாகலின் நிறுத்திச் சொல்லி னுங் குழறுபடையாகின்றது.

பாக்கு பாக்கு பழம்பாக்கு பூட்டு பூட்டு புதுப்பூட்டு என விரைந்து கூறின் தடுமாறிவிடும். என்னை அங்காந் தும் இதழ்குவித்தும் ஒருங்கு கூறின் கடினமாகும்.

- க. மகம்
- உ. நதம்
- ங. கயம்
- ச. வசம்

இங்ஙனம் முற்றும் இயற்கை யெழுத்தேவரின் எளிதாகும்.

- க. ஆகம்
- உ. ஏகம்
- ங. ஏமம்
- ச. ஓமம்

இங்ஙனம் உயிர்வரின் பெரிது மெளிதாகும்.

- க. வாரிசம்
- உ. தாமரை
- ங. வாகடம்
- ச. ஆலயம்

இங்ஙனம் இரண்டுங்கலந்துவரின் சம நிலையாகும். ஆவது கடினமும் எளிமையு மன்மை.

டண முதலிய செயற்கை யெழுத்துகளும் நாவின் முதிர்ச்சியானே நிலைமாறன் முதலிய வற்றாற் பிற்காலத்து மொழி முதலாயின.

அவை வருமாறு :—

க. அரவம்	(ஒலி)	ரவம்=
உ. அகலம்		லகம்=நெற்றி அகல மானது
ங. கராடம்		ராடம்=கழுதை
ச. அராகு		ராகு
ரு. கராசம்		ராகாசம் = ஓர் கற் றழை
ஈ. வாலு		லாமா
ஏ. சாரம்		ரசம்=சுவை
அ. தாரா	(வழி)	ராதா—ராதாரி
கூ. நிடாலம்		லாடம்=நெற்றி
கௌ. கூடாரம்		டேரா
கக. குலாரி		ரிகுலா
		ரேகுலா=ஓர் வண்டி
கஉ. தால		லதா=ஓர் கொடி
கங. தாலம்		லாடம்
கச. சர		ரஜா=செல்லல்
கரு. கேடம்	(புள்)	டேகா
ககூ. ஆலாலம்		லால=சிவப்பு (மராடம்)
கஎ. அரணம்		ரணம்=மயிலின் முட்டை

கஅ. அரங்கம்		ரங்கம்=போர்க்களம்
ககூ. அரத்தம்		ரத்தம்
உௌ. குரீரம்		லீலம்=லீலை
உக. விரணம்		ரணம்=புண்
உஉ. வாரணம்	(கடல்)	லவணம்
உங. திருப்புரல்		ருப்புரல்
உச. இலைக்கறி		லைக்கறி
உரு. நிரம்பல்		ரம்பல்
உகூ. தம்பம்		டம்பம்
உஎ. தவுல்		டவுல்
உஅ. தோவி		டோவி
உகூ. தொப்பி		டொப்பி (இந்து)
ஙௌ. உலகம்		லோகம்
ஙக. பலம்		லாபம்
ஙஉ. கடி	(விளக்கம்)	டகா
ஙங. ஜரகன்		ரஜகன்=வண்ணன்
ஙச. தேர		ரத
ஙரு. கரபம்		ராசயம்=கழுதை
ஙகூ. விரேசகம்		ரேசகம்
ஙஎ. வரணம்		ராவணம்=ஒட்டை
ஙஅ. வரைதல்		ராத (தெலு.)
ஙகூ. இலது		லேது
சௌ. அராவல்		ராவல்
சக. வாராய்		ரா (தெலு.)
சஉ. உரலு		ரோலு
சங. அருந்து		லோது=ஆழம்
சச. கராய்		ராய்=கல்

சுரு. தோள்		டோளி (கொங்கணம்)
சுசு. தோர்	(கதவு)	டோர் =
	(உருடு)	(ஆங்கிலம்)
சுஎ. வட		டாவா = இடப்பக்கம்
		(இந்து)
சுஅ. காலவ		லவ = இரும்பு
		(மராடம்)
சுசு. தார		ரசி = கயிறு (மராடம்)
ரு0. உரோணி	(கடைதல்)	லோணி =
		வெண்ணெய் (மராடம்)
ருக. இளங்கரு		லேங்கரு = குழந்தை
		(மராடம்)
ருஉ. கரபம்		ரபம் = கழுதை
ருங். அரம்பை		ரம்பா = வாழை
ருச. இரவி		ரவி
ருரு. தூரு	(வேர்)	ருது = காலம்
		முனைப்பது
ருசு. ருது		= முனைத்தல்
ருஎ. விலோபம்	(ஆசை)	லோபம் = ஆசை (வி)
ருஅ. ஏலு		லேவு = ஏழு (தெலு.)
ருக. கிடங்கு		டொங்கு
சு0. தொங்கு		டொக்கு = ஊசல்
சுசு. தக்கை		டக்கா
சுஉ. படாசு		டபாசு
சுங். தொகை தொகையாய்		டோகுடோகாய்
சுசு. தமருகம்		டமாரம்
சுரு. தானை		டானை

சுசு. கரம்	(கஷ்டம்)	படைக்காப்புள்ளது
சுஎ. சரம்		ராகம் = இசை
சுஅ. குடும்பம்		ரசம் = சூதம் சலிப்பது
சுசு. பலம்	(அம்பு)	டுமஸ்டிக்
எ0. மலயம்		லாபம் = அழகை
எக. வரக		லயம் = வெட்டி வேர்
எஉ. இறக்கை		ராகி = கேழ்வரகு
எங். தளுக்கு		றெக்கை
எசு. தகர்வு		டால்
எரு. தொளை		டார் = பிளவு
எசு. தொளதொள		லொடை = லொட்டை
எஎ. வைர		லொடலொட
எஅ. சாலம்		ரவை
எசு. இரட்டு		லயம் = மறைவு
அ0. தேவணி		ரெட்டு = உறுதி
		டேவணி

“பன்னிருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய
 ருங் விரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்” (நன்னூல்)
 டணரலளமுறனவென விவை யெட்டும்
 மொழி முதலாகா வெழுத்தென மொழிப.
 பன்னிரண்டுகிரியும் நாவின் முயற்சியில் கப, தநச
 முதலியவற்றில் அம்முயற்சி சிறிதாகின்றது.

அய்யி

யகரத்துக்கும் இகரத்துக்கும் இயைபும் அகரத்துக்கும்
 யகரத்துக்கும் அணுக்க வியைபுமாம்.

அவ்வ

வகரத்துக்கும் உகரத்துக்கும் இயைபும் அகரத்துக்கும் வக
 ரத்துக்கும் அணுக்க வியைபுமாம்.

இயைபாவது முறையே அங்காப்பியையும் இதழ்கு விவினியையும்,

அகரத்துக்கு அணுக்க வியைபெனவே யகரத்துக்கும் இகரத்துக்கும் வகரத்துக்கும் உகரத்துக்கும் பிரிவுண்மையுங் கொள்ளப்படும். யகர வகரங்கள் ஒழிந்தொழிந்த எழுத்துகள் அ-இ, அ-உ என்பவற்றினிடையில் பொருத்துறு. யகர வகரங்களே பொருத்துடைய. என்னை! பிறப்பித் தொற்றுமையான் அக்கி, அம்உ, முதலியன இடைவைத்துப் பொருந்தாமை காண்க.

இச்சந்தி யெழுத்துகளை யுண்டாக்கினோர் சாலவும் நுண்ணறிஞராவர்.

லகரம் செயற்கை யெழுத்தாகவின் அதனாலுண்டாய டகர முதலியவற்றில் நாவின் முயற்சி பெரிதாகின்றது.

இவ்வொரு சூத்திரமே தமிழ் உலகத்து முதன்மொழி யென்பதற்குச் சிறந்ததோர் சான்றாகற்பாலது

முற்றிற்று.

மாகறல். கர்ந்திகேய முதலியார்.

சிறுமணிக் கோவை

1. மனிதர்களுக்கு வரும் நன்மை தீமைகளுக்கு அவர்களுடைய செய்கைகளே காரணமாகும். துன்பம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும் தீய காரியங்களைச் செய்வோர் கஷ்டம் வரும்போது 'என்ன செய்யலாம்' விதி யாராவிட்டது' என்று விதியின்மீது பழி சுமத்துகின்றனர். இவ்வழக்கம் இந்திய மக்களாகிய நமக்குச் சாதாரணம். எதற்கும்

விதியை இலேசாக நாம் கையாடக் கற்றுக் கொண்டமையினால் தான் சோம்பேறிகளாகி உண்ண உணவின்றித் தவிக்கிறோம். எந்தத் துன்பம் வந்தாலும் நம்முடைய செய்கையே அதற்குக் காரணமா யிருக்கிறதேயென்றி விதி காரணமாகாது. கொஞ்சமும் நமக்குத் தெரியாமல் நேரிடும் துன்பங்களுக்கு மட்டுந்தான் விதி காரணமாகும். இஃதன்றி நாம் அறிந்தும் தேடிக்கொள்ளுகிற தீமைகளுக்கு விதி காரணமாகுமா? 'சிறுமையும் பெருமையும் தான் தர வருமே' என்பது உண்மையல்லவா?

* * * * *

2. மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் செய்த தீமைகளைவிட தங்களுக்குத் தாங்களே தீமைகளைத் தேடிக்கொண்டு கெட்டோர் அநேகர். புகம்பத்தாலும் இடியாலும் அழிவுற்ற கட்டடங்களைவிட மனிதர்களால் அழிக்கப்பட்ட கட்டடங்களே அதிகம். இயற்கையில் மனிதனுக்கு உண்டாகக்கூடிய துன்பத்தைவிட அவனுடைய செயற்கையினால் அவனுக்கு உண்டாகக்கூடிய துன்பமே அதிகமாகும். இஃது அநேகர் அறிந்த விஷயமே.

* * * * *

3. தரித்திரம் என்னும் பதத்தை நினைப்பதே தரித்திரமாகும். தரித்திரத்தினால் உண்டாகும் தீமையைப் பார்க்கினும் எப்பொழுதும் அதை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதே அதிகத் தீமை தருவதாகும். சோம்பேறிதான் 'தரித்திரம், தரித்திரம்' என்று சொல்லித் தரித்திரத்தைக்கண்டு நடுங்குவானேயென்றி சுறுசுறுப்புள்ளவன் அவ்வாறு நடுங்கான். சோம்பேறி நந்தவனம் போல் இன்பத்தை யளிக்கக்கூடிய செல்வத்தில் இருந்தாலும், நீர் நிழலற்றக் கொடுமையாகிய

பாலேவனத்தைப் போன்ற தரித்திரத்தைத் தேடிக் கொள்ளுவான். சுறுசுறுப்பும், மனோதைரியமும், சமயோசிதமாக எதையும் ஒழுங்குபடச் செய்யக்கூடிய அறிவும் உடையவனே பாலேவனம் போன்ற கொடுமையான தரித்திரத்திலிருந்தாலும், நந்தவனம்போல் இன்பத்தை யளிக்கக்கூடிய செல்வத்தைத் தேடிக் கொள்ளுவான். 'உழைப்பின்வாரா உறுதிகளுளவோ' என்றார் பட்டினத்தார்.

* * * * *

4. மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் செய்யும் காரியத்தைப்பற்றிய எண்ணம், அவன் மறந்தாலும், அவனுக்குள் மறைந்து கிடக்கின்றது. நினைக்கும்போது வெளி வருகின்றது. நாம் கேட்ட ஒரு விஷயத்தை நெடுநாள் பொறுத்துச் சொல்லுகிறோமல்லவா? அதுவரையில் அவ்விஷயம் நமக்குள் எங்கு இருந்தது! நமக்குத் தெரியும் விஷயம் நமக்குள் குடிகொள்கிறது. ஆகையால் நாம் நல்ல விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அதையே நமக்குள் குடிபுகவிட வேண்டும். கெட்ட விஷயத்தைக் குடிபுகவிட்டால் என்ன நேருமென்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

* * * * *

5. உலகத்தில் அநேகர் ஒருவனிடம் சிநேகிதர்களாயிருக்கின்றார்கள். சிநேகத்தில் எத்தனையோ விதம் உண்டு. உண்மையில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் சரியான சிநேகன் ஒருவன் கிடைப்பதும் அருமைதான். 'ஆருமற்றதே தாரம்; ஊரில் ஒருவனே சிநேகன்' என்னும் பழமொழி தெரிந்தது தானே!

* * * * *

6. இக்காலத்தில் சிநேகம் வெளி வேஷமாயிருக்கிறதேயன்றி, உண்மையானதா யில்லை. சுயநலத்தைக் கரு

தாத் சிநேகிதர்களைக் காண்பது அரிதினும் அரிதே. நான் உன் வீட்டிற்கு வந்தால் என்ன கொடுக்கிறாய்? நீ என் வீட்டிற்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருகிறாய்? என்று கேட்கும் குணமுடைய நண்பர்களை இக்காலத்தில் எங்கும் காணலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதன்.

தமிழிலக்கியம்

(ஒற்றுமை. IV. 785-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

II

கம்பகாடர் வியப்பும் பெருமிதமும் அடைதற்கு வேளாளன் பாடிய பாட்டில் * என்ன விசேஷம் பொதிந்திருந்தது! அம்முன்று அடிகளில் புலவர்கள் போற்றும் இலக்கணத்திரிபுகளேனும். பத விசேடங்களேனும் காணப்படவில்லை; எனவே, அவற்றின் அடங்கிய பொருளே அவரை மயக்கி யிருத்தல் வேண்டும். உலக வழக்கிலும் "தூங்குதல், என்னும் வார்த்தையைப் பிரயோகித்தாலும், ஈண்டு அப்பதம் இனியதோ ருணர்ச்சியை எழச் செய்கின்றது. அவ்வுணர்ச்சியின் மன்மை யாதென ஒரு வாற்றாலும் உரைத்தலரிது; அஃதுள்ளத்தானே உணர்ந்து, பிறர்க்கு எளிதின் அறியப் புலப்படுத்தல் கஷ்டசாத்திய

* "மூங்கிலிலை" என்றதன் பொருட்குறிப்பினைக், "கொழுங்கடை மழைக்கட், டெளிதலைத் தலைஇய தளிரன்னோளே" என்னுங் குறந்தொகை (222)ப் பாட்டிற் காணலாம்.

மாகலின், அதன் உண்மையை ஒருவாறு ஆராய்தலே இவ் வியாசத்தின் ஒருபுடைக் கருத்தாகும்.

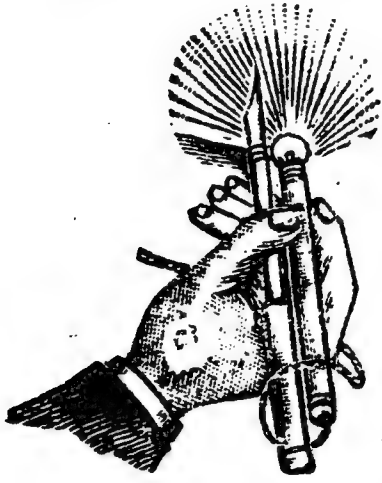
பெரும் புலமைப் பேராசிரியர், மெய்ப்பாடென்றற்குப் 'பொருட்பாடு' என உரை கூறி "அஃது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே, புறத்தார்க்குப் புலப்படுவ தோர் ஆற்றான் வெளிப்படுதல்" என உரைத்தார். [தொல் பொருள்-மெய்ப்பாட்-சூ-உரை.] மீண்டும் அவர் "மெய்ப் பாடொவ்வொன்றும்" சுவைக்கப்படும் பொருளும், அதனை நுகர்ந்த பொறியுணர்வும், அது மனத்துப் பட்டவழி உள் ளத்து நிகழ்ங் குறிப்பும், குறிப்புக்கள் பிறந்த உள்ளத்தாற் கண்ணீரரும்பலும், மெய்ப்மயிர் சிலிர்த்தலும் முதலாக உடம்பின்கண் வரும் வேறு பாடாகிய சத்துவங்களும்" என நான்கு வகைப்படும் என்பார் (ஐடி ஐடி)

சுருங்கக் கூறின், மெய்ப்பாடென்பது, யாதாமொரு பொருளைக் கண்ணுற்றாலும், அல்லது கேட்டாலும், உள் ளத்தின் எழுஉம் உணர்ச்சிக்கு ஏற்ப மெய்யின்கண் தோன் றும் வேறுபாடாகும் (மெய்-தேகம்; பாடு-படுதல்: தோன் றுதல்) ஒருவன் காண்பதற்கும், நுகர்தற்கும் விரும்புகின்ற பொருளைச் செவியுற்ற அளவினும், கண்ணுற்ற அளவினும், அவனது உள்ளத்தில் பிறந்ததோர் உவகை யுணர்வும், அவ் வுணர்வுக்கு ஏற்பத் தேகத்தின்கண் புளகமும் உடன்தோன் றுகின்றன. ஒருவன் அச்சத்தை யுண்டாக்கும் ஒன்றைக் கண்டு பயந்து ஓடிவருங்கால், அவன் மனதிற்றோன்றிய அச்சம், சரீரத்தினும் வியாபித்து நடுக்கம், வெயர்வு, மிரட்சி முதலிய "மெய்ப்பாடு" கள் தோற்றச் செய்கின்ற தல்லவா? ஆகவே, மெய்ப்பாடு கண்டவிடத்து, அதற் கேற்ற "உணர்ச்சி"யும் அவ் "வுணர்ச்சி"யை எழுச்செய்த பொருளும் ("காரண கர்த்தா") உண்மை நன்கு விளங்கும். எனவே, கழிபெரும் வியப்பேனும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி

யேனும், அழுந்துந் துயாமேனும் ஒருவன் அடைந்தக்கால், அவனுக்கு "மெய்ப்பாடு" தோன்றும் என்பது புலனும். இத்தகைய உணர்ச்சியின் வயப்பட்டவர், அதன் தன்மையை தம் மனத்தினால் உணர்கின்ற நிலைமையிலேயே இருப்பாரன்றி, அதைக் குறித்துப் பிறர்க்குத் தெளிவுடன் விளக்கி உரைக்கும் ஆற்றலைப் பெரும்பாலும் இழந்து விடு வர். தன் ஆயுள் முழுவதும் கண்ணுறுத ஒரு விநோதப் பொருளை ஒருவன் பார்ப்பானென்றால், அவன் தன்னையும் மறந்து ஆச்சரியத்தால் பிரமித்து "நிற்றல் ஒரு தலையாம்; சிறிது காலம் கழிந்தபிறகே, அக்காட்சியின் பெருமையைப் புகழ்ந்துரைக்கத் தொடங்குவான். பெரியதொரு துன்பத்துட் பட்டவன், தெய்வத்திறனால் அவ்விடுக்கணின் றும் விலகப் பெறின், அவனது மகிழ்ச்சியை அளவிடுதற் காமோ? அத்தருணத்தில் அவனது மகிழ்ச்சியை எடுத்து ரைக்கும் ஆற்றலுடையவனோ? இன்று, மூர்ச்சை ஸ்தம்ப னம் அடைதலும் கூடும்; ஆனந்தத்தின் மிகுதியால் அது போல், சிலகாலமேனும், ஒத்த நலனும், ஒத்த செவ்வியும், ஒத்த அன்பும், பொருந்திய காதலனும் காதலியும் ஒரு மித்து வாழ்ந்திருந்து, அவருள் காதலன் இறந்து படுவான் எனில், அத்தையலின் றுயரம் இத்துணை என்றும் உரைத் தல் ஆகுமோ? அத்தருணம், அவள் தன்னைமறந்து, ஏனைய வற்றையும் மறந்து, தன்பால் பிறர் தேறுதலாக மொழியும் வார்த்தைகளைக் கேட்கவும் ஆற்றல் அற்றவளாய்ப் "பிர மித்து நிற்பள். அத்துயரத்தின் மிகுதியில் அவள் பேசு தற்கும் இயலாமல் இறத்தலும் கூடும்; அல்லது, துயரத் தின் மிகுதியில், கேட்போர் மனதையுருக்கும். சோகமான மொழிகளில், நாயகனது பிரதாபத்தை விதந்தோதிப் பிர லாபித்தலும் கூடும். (தொடரும்.)

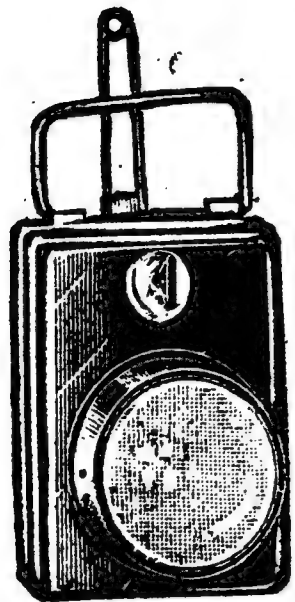
தமிழ்நலப்பிரியன்.

Night Writing Light or Fountain-pen Light :—

பவுண்டன் பேனாவில் எலக்ட்ரிக் லைட். இதுவரை இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா தேசத்தார் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஜெர்மனியில் கண்டுபிடித்தது முதல் தடவை 72 பேனா வந்தது. எழுத முடியாத பேனாவை பவுண்டன் Pen லைட் என்று விற்றுவந்தார்கள். எங்கள் பேனாவிளக்கு இல்லாமல் எழுத முடியும். 14 காரட் நிப்பு உள்ளது. நிக்கல் முழுதும் கிளிப்பு உண்டு. வெளிச்சம் 20-அடிக்கு

கண் கூசும்படி தோன்றும் பல்புடையது. இதை வாட்ச் பாகெட்டில் கிளிப் செய்துவிட்டு நீங்கள் 10-பேர் நடக்க போதுமான வெளிச்சம் தரும். இதை தபால் ஆபீஸர்கள், போலீஸ் ஆபீஸர்கள், பார்ஸ்ட் ஆபீஸர்கள், ரயில்வே ஆபீஸர்கள், ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் டிராவலிங் சர்குட் போகிறவர்கள் வைத்துக் கொண்டால், இங்கி பாட்டல் தேவையில்லாமல் எழுதவதவும்; படிக்க உதவும்; நடக்க உதவும்; கம்பிளீட் பேனா எலக்ட்ரிக் பிடிங்-சேர்த்து பாட்டரி உள்பட விலை ரூ. 3-0-0. 4-பேனாவுக்கு ஆர்டர் வாங்கி அனுப்பும் ஏஜெண்டுக்கு 1-பேனா இலாமாய் அனுப்பப்படும். எக்ஸ்ட்ரா பாட்டரிக்கு அணை 8.

Hand lamps ஆண்ட் லாம்பு. கையில் பிடிக்க பிடியும், கோட்டில் சுவரில் மாட்ட ஊக்கும் உள்ளது. மகா வெளிச்சம் 10 அடி அகலம் 80 அடி தூரம் தெரியும். இதன் காந்தி அழகானது. உயர்ந்த நிக்கல் பாவிஷ் உள்ள ரிப்லெக்டர் உண்டு. எல்லாம் சேர்த்து எரியும் நிலைமையில் ரூ. 2-12-0. கைப்பிடியை மடக்கிவிட்டால் பாக்கெட் அடங்கும்.

S. I. E. EMPORIUM,

P. B. No. 357, Mount Road, Madras.

உ
முருகவேள் துணை

நஞ்சங்கோடு தாசில்தார்

I

மகாராணியாரும் அவரது மைந்தனும்

‘மகனே, நான் சொல்வதைக்கேள். உன் தகப்பனார் இறந்துபோகும் தருணத்தில் சொல்லியவார்த்தையை நிறைவேற்றவேண்டியது நமது கடமையாகும்’ என்று மைசூர் மகாராணியார் தமது குமாரரைப்பார்த்துச் சொன்னார்.

உடனே மைசூர் இளவரசர் தமது தாயாரைப் பார்த்து, ‘அம்மா, என் தகப்பனார் இறந்துபோகும்போது சொல்லியதென்ன! அந்தச் சுப்புக்குருக்களுக்கு வேண்டியதைத் தாச்சொன்னார். அவ்வளவுதானே? அந்தச் சுப்புக்குருக்கள் நிலங்கேட்கட்டும், திரவியம் கேட்கட்டும் தருகிறேன். அவர் தாசில் வேலையல்லவோ வேண்டுமென்று கேட்கின்றார். அவர் மகாவைதீகர், வேதத்தை நன்றாயோதியிருக்கின்றார், அவ்வளவுதான். அவருக்கு இலெளகீகமென்பது மருந்துக்குந்தெரியாது. அவர் தாசில் வேலை பார்ப்பதென்றால் எப்படி? தாசில் வேலையென்றால் என்ன! கிள்ளுக்கிரையா? அதற்குத் தகுந்த அனுபவம் வேண்டாமா? அம்மா, நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள்’ என்று சொன்னார்.

சொன்னதும் இளவரசருடையதாயார் இளவரசரைப் பார்த்து, ‘மகனே, நீ இந்த விஷயத்தில் என்ன சொன்

இக்கதை சுமார் முந்நூறுவருடங்களுக்கு முன் நடந்ததாகக் கர்னபரம்பரையில் வழங்கிவருகிறது.

னாலும் நான் கேட்கமாட்டேன். நீ அந்தச் சுப்புக்குருக்களுக்கு ஒரு தாசில் வேலை செய்துதான் வைக்கவேண்டும். அவர் வேண்டுவதைக் கொடுக்கும்படி உன்தகப்பனார் தாம் இறந்துபோகும் தருணத்தில் சொன்னார். அவர் சொல்லிய வார்த்தைக்கு நாம் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டாமா? சுப்புக்குருக்களுக்கு ஏதோ ஆசை! பாவம்! தாசில்வேலை கேட்கின்றார். அவர் நமது குடும்பத்தில் நடக்கும் சுபாசப காரியங்களை வெகுநாளாகப் பார்த்து வருகின்றார். என்னவோ பிழைத்துப் போகட்டுமே. கைநாட்டுப் பேர்வழிகளெல்லாம் என் தகப்பனார் இராஜ்யத்தில் தாசில்வேலை பார்க்கிறார்கள். இந்தச் சுப்புக்குருக்கள் வேதம் ஓதியவராயிற்றே. இவர் தாசில் வேலை பார்க்கமாட்டாரா? என்று கூறினார்.

உடனே இளவரசர் தமது தாயாரைப் பார்த்து, 'அம்மா வேதம் ஓதியவருக்கும் தாசில்வேலைக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது! கைநாட்டுப் பேர்வழிகளெல்லாம் தாசில்வேலை பார்ப்பது உண்மைதான். அவர்கள் கைநாட்டுப் பேர்வழிகளாயினும் உலக அனுபவமுடையவர்கள். சுப்புக் குருக்களுக்கு உலக அனுபவந்தானே கிடையா தென்று கூறுகிறேன்' என்றார்.

அது கேட்ட இளவரசரின் தாயார், 'அப்பா, நீ என்ன சொன்னாலும் நான் கேட்கமாட்டேன். நீ அந்தச் சுப்புக் குருக்களுக்குத் தாசில் வேலையொன்று பார்த்துக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். இன்றேல் என் மனம் சந்தோஷமடையாது' என்று கண்டிப்பாகக் கூறினார்.

என்ன செய்வார் இளவரசர் பாவம் கடைசியாக வேறு வழியில்லாமையால் தமது தாயாரின் இஷ்டப்படி நடப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

மறுநாட்காலையில் இளவரசர் தமது தாயாரின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற எண்ணினார். உடனே அவர் தமது திவானை வரவழைத்து, 'தற்சமயம் எந்த வூரிலாவது தாசில் வேலை காலியா யிருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்.

'நஞ்சங்கோடு தாசில்தார் நேற்றைய தினம் தமது உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிக்கொண்டார். அவர் பார்த்து வந்த வேலை காலியாயிருக்கிறது. அந்த வேலைக்கு யாரை யாவது தகுந்தவர் ஒருவரை அமர்த்தவேண்டும்' என்று சொன்னார் திவான்.

இளவரசர் சற்று ஆலோசித்துவிட்டுத் திவானைப் பார்த்து, 'தாங்கள் இப்பொழுதே நஞ்சங்கோட்டிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு "நாங்கள் நாளைதினம் ஒரு தாசில்தாரை அனுப்புகிறோம்" என்று எழுதியனுப்புகள்' என்று கூறினார்.

'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கூறி, திவான் போய்விட்டார். அன்று பிற்பகலில் திவான், இளவரசர் கூறியபடி நஞ்சங்கோட்டிலுள்ள அதிகாரிகளுக்குப் புதிய தாசில்தார் வரப்போவதைப்பற்றி எழுதிவிட்டார். தாம் எழுதிய சமாசாரத்தை இளவரசருக்கும் சொல்லித் தமது காரியத்திற் கண்ணுயிருந்தார் திவான்.

மறுநாட்காலையில் இளவரசர் சுப்புக்குருக்களை அழைத்து, 'உமது இஷ்டப்படியே உம்மை தாசில்தாராக்க விருப்பங் கொண்டோம். தற்சமயம் நஞ்சங்கோட்டில்தான் ஒரு தாசில் வேலை காலியாயிருக்கிறது. அதை உமக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம். நீர் இன்றையதினம் நஞ்சங்கோட்டுக்கு வருவதாக அங்குள்ளவர்களுக்கு எழுதியனுப்பி யிருக்கின்றோம். நீர் இப்பொழுதே புறப்பட்டு நஞ்சங்

கோட்டுக்குச் சென்று அந்த தாசில் உத்தியோகத்தை யேற்றுக்கொண்டு திறமையாகக் காரியங்களைக் கவனித்து வரவேண்டும். போய்வாரும்' என்றார்.

உடனே மகாவைதீகராகிய சுப்புக்குருக்கள் இளவரசரை நோக்கி, 'மகாராஜே, எம்மேலே நீங்கோ இவ்வளவு கிருபை வெச்சது பெரிசல்ல. நான் நஞ்சங்கோட்டுக்குப் போனா நான்தா தாசில்தாரிண்ணு அங்கே உள்ளவா தெரிஞ்சுனுமவாளோ? எதற்கும், "இவாள்தாம் சுப்புக்குருக்கள். இவர்தாம் இனிமே நஞ்சங்கோடு தாசில்தார்வாள்" இண்ணு ஒரு துண்டு கடதாசியிலே எழுதி எங்கிட்ட கொடுத்துடுங்கோ. நான் போய்வாரேன். பிம்மாலே என் தெறமையைப் பாருங்கோ. நான் சாஸ்தரம் வாசிச்சவனே இல்லையோ' என்று கூறினார்.

சுப்புக்குருக்கள் பேசிய அசட்டு வார்த்தைகளைக் கேட்ட இளவரசர், 'இவரையோ தாசில்தாரராக அனுப்புவது' என்று எண்ணினார். பிறகு தமது தாயாரின் வார்த்தையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சினார். அதனால் அவர் சுப்புக் குருக்களைப் பார்த்து, 'குருக்களே, உமக்குத் தனியாக நாம் கடிதமொன்றும் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. உம்மைப் பற்றி ஏற்கெனவே நஞ்சங்கோட்டுக்கு எழுதியனுப்பியிருக்கின்றோம். நீர் போகிறபடிபோனால் அங்குள்ளவர்கள் உம்மைத் தாசில்தாரரென்று தெரிந்துகொண்டு எப்படி வரவேற்கவேண்டுமோ அப்படி வரவேற்பார்கள்?' என்றார்.

'மகாராஜா, அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. இந்தப் பிராம்மணன் வார்த்தைக்குக் கொஞ்சம் மதிப்புக்கொடுக்கணும். நான்தா தாசில்தாரிண்ணு ஒரு கடதாசியில் எழுதி எங்கிட்ட கொடுக்கணும்' என்றார் சுப்புக்குருக்கள்.

'சனியனை விலைக்கு வாங்கிய சமாச்சாரமாக வல்லவோ முடிந்துவிட்டது' என்று இளவரசர் தம்முள்

நினைத்துக்கொண்டு சுப்புக் குருக்கள் இஷ்டப்படியே அவர்தாம் இனி நஞ்சங்கோடு தாசில்தார ரென்பதை நஞ்சங்கோட்டிலுள்ளவர்கள் அறியும்படி ஒரு கடிதமெழுதி அதைச் சுப்புக்குருக்களிடம் கொடுத்தார்.

சுப்புக்குருக்கள் அதை வாங்கிக்கொண்டு 'சந்தோஷம், சந்தோஷம். உங்கள் செங்கோல் நெடுக வாழணும்' என்று சொல்லிக்கொண்டே போக ஆரம்பித்தார்.

அப்போது அவர்மீது சிறிது இரக்கங்கொண்ட இளவரசர் அவரை யழைத்து, 'பிராமணரே, நான் சொல்வதைக் கேளும். அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்ப்பதென்றால் எளிதல்ல. நியாயானியாயத்தைக் கவனித்து நடக்கவேண்டும். இலஞ்சம் வாங்கப்படாது. தாசில் உத்தியோகத்தில் தாராளமாக இலஞ்சம் வாங்க வழியுண்டு. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் முறைதவறி நடந்தால் அரசாங்கத்திற்குத் தான் கேடுவரும். ஜனங்கள் அரசாங்கத்தாரைத்தான் நிந்திப்பார்கள். தெரிகிறதா?' என்று கூறி இளவரசர் மறுபடியும் சுப்புக்குருக்களைப் பார்த்து, 'நீர் அரசாங்க காரியங்களை மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து வரவேண்டும். உமக்குக் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களிடம் எப்போதும் முகத்தைக் கறுப்பாக * வைத்துக்கொண்டு பேசவேண்டும். இரகசிய விஷயங்களை உத்தியோகஸ்தர்களிடம் பேசவேண்டுமானால் அவர்கள் காதைக் கடித்துப் பேசவேண்டும் † உமது கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களின் குடுமி எப்போதும் உமது கையிலிருக்கவேண்டும். ‡ இப்படியெல்லாம்

* முகத்தைக் கறுப்பாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் கடுமையாகயிருக்கவேண்டுமென்பதாகருத்து. † காதைக்கடித்துப் பேசுவதென்றால் ஒருவருக்கு சொல்லும் விஷயம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படாதென்பதாம். ‡ உத்தியோகஸ்தர்களின் குடுமி கையிலிருக்க வேண்டுமென்பதற்குக் கருத்து எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களையும் அடக்கி யாவேண்டுமென்பதாம்.

செய்துகொண்டிரானால் உமது திறமையை எல்லோரும் கொண்டாடுவார்கள். பத்துப் பதினைந்து வருடங்கள் உத்தியோகம் செய்தும் எத்தனையோ தாசில்தார்கள் இப்படி நடந்துகொள்ளத் தெரியாமல் விழிக்கின்றார்கள். நீர் நான் சொன்னபடி நடந்து நல்ல பெயரெடுத்துக் கொண்டு வாரும்' என்று சொல்லியனுப்பினார்.

இளவரசர் சொல்லிய விஷயங்களை அறிந்துகொண்ட வரைப்போல் நடித்துக்கொண்டு சுப்புக்குருக்கள் தமது வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார். சுப்புக்குருக்களின் மனைவி தன்கணவனுக்குத் தாசில் வேலை கிடைத்ததைப் பற்றிச் சந்தோஷப்பட்டாள். 'பஞ்சாங்கக் கட்டை இன்றோடு பரண்மேல் எறிந்துவிடும்' என்று சொன்னாள்.

'அடியே, என்ன சொன்னே, அதனால்தாண்டி இவ்வளவு யோகம் வந்தது! அதை யெறியலாமோ, முண்டே அப்படிச் சொல்லாதே. நான் வைதீகத்தை விடமாட்டேன்' என்றார் சுப்புக்குருக்கள்.

உண்மையில் சுப்புக்குருக்கள் வார்த்தை அவர் மனைவிக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கி விட்டது. சுப்புக்குருக்களின் மனைவி காமாட்சி கைகாரி. அவளால்தான் சுப்புக்குருக்களுக்குப் பிழைப்பு. அதனால் சுப்புக்குருக்கள் அவள் வார்த்தையை மீறிநடக்கமாட்டார். அவள் சொன்னது அவருக்கு வேதவாக்கு. ஆனால் இன்றைய தினம் தாசில் உத்தியோகம் வந்துவிடவே அவர் காமாட்சியின் வார்த்தையை மீறிப் பேசலானார்.

பேசியதும் காமாட்சி அவரைப் பார்த்து, 'நீர் உமது வைதீகத்தை விடாவிட்டால் உமது உத்தியோகத்தின் வாயில் மண்விழும். காமாட்சியால் அல்லவோ இவ்வளவு ஆடம்பரமும்' என்று சொன்னாள்.

பின்னர் அவர்களுக்குள் ஒருவாறு வாய்ச்சண்டை நடந்து மெதுவாக அடங்கியது.

பகல் ஒன்பது மணிக்கெல்லாம் சுப்புக்குருக்கள் நன்றாக உண்டுவிட்டு உத்தியோகம் ஒழுங்குபட்டவுடன் தம் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு போவதாகத் தமது மனைவியிடம் கூறிவிட்டு மடி சஞ்சியுடன் மைசூரைவிட்டு நஞ்சங்கோட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அப்போது அவர் இடுப்பில் பஞ்சகச்சம் வைத்து வேஷ்டி கட்டியிருந்தார். ஆறுமுக நீளமுள்ள பட்டுக்கரை வேஷ்டியை குறுக்குவாட்டில் மேலே தரித்திருந்தார். தலையில் மடி சஞ்சிமுட்டையிருந்தது.

இந்தக் கோலத்துடன் நஞ்சங்கோட்டை நோக்கிப் புறப்பட்ட சுப்புக்குருக்கள் பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பாதி வழிக்கு மேல் போய்விட்டார். அவர் செல்லும் வழியின் இடையே தருப்பைப் புல் நன்றாகச் செழித்துவளர்ந்திருந்தது. அதைக் கண்டவுடன் குருக்களுக்கு அதற்கு மேல் நடக்க மனம் வரவில்லை. 'நஞ்சங்கோட்டில் நல்ல தர்ப்பை கிடைக்குமோ என்னவோ, கிடைத்ததை விடுவானேன்' என்று குருக்கள் தம்முள் எண்ணிக்கொண்டு தலையில் இருந்த மடி சஞ்சியைத் தரையில் இறக்கிவைத்து விட்டுத் தருப்பையைப் பறிக்கலானார். ஒருமணி நேரத்திற்குள் நல்ல தர்ப்பையாகப் பறித்து ஒருகட்டுக் கட்டிக் கொண்டார். மறுபடியும் முன்போலவே நஞ்சங்கோட்டை நோக்கிப் பிரயாணமானார். பகல் இரண்டு மணிக்கு நஞ்சங்கோட்டை நெருங்கினார்.

3

நஞ்சங்கோடு.

இவ்விஷயம் இவ்வாறு இருக்கப் புதிய தாசில்தார் வருகிறார் என்பதை அறிந்த நஞ்சங் கோட்டிலுள்ள பெரிய

மனிதர்களும், தாசில்தா ராபீசில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும்தான் அவரை வரவேற்பதற்காக மேள தாளங்களுடனும், பூமாலையுடனும் நஞ்சங்கோட்டுக்கு வெளியில்வந்து இராஜ பாட்டையில் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பகல் இரண்டு மணியாகியும் தாசில்தார் வராமையால் பசி பொறுக்கமுடியாமல் தாசில்தாரருக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த பெரிய மனிதர்களில் முக்கியமானவர்கள் தங்கள் தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றனர். உத்தியோகஸ்தர்களும், அவ்வுத்தியோகஸ்தர்களின் தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களும் விதியில்லாமல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். பின்னும் அரை மணி நேரமாயிற்று. தாசில்தாரரைக் காணோம். அப்போது தூரத்தில் யாரோ ஓர் ஆள்வருவதுபோல் தோன்றியது. 'தாசில்தார் நேரம் பொறுத்துப் புறப்பட்டிருப்பார். வெயில் அதிகமாய் விட்டபடியால் வழியில் எங்கேயாவது முகாம் போட்டிருப்பார். எதற்கும் அதோ வருகிற ஆளைக் கேட்டால் தெரியும். அவனைப் பார்த்தால் பிராமணன் மாதிரி தெரிகிறது. அவனும் மைசூரில் இருந்தே வருகிறவனாகக் காணப்படுகிறான். ஒரு சமயம் அவனைக் கேட்டால் ஏதாவது தெரியக்கூடும்' என்று சிரஸ்தாதாரர் மற்றவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார். அவர் வார்த்தையை அவர்கள் ஆமோதித்தனர்.

பின்னும் சிறிதுநேரத்திற்குள் தூரத்தில்வந்துகொண்டிருந்தவராகிய சுப்புக்குருக்கள் நஞ்சங்கோடு சிரஸ்தாதாரர் முதலியவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்தை நெருங்கி சிரஸ்தாதாரர் முதலியவர்களை யாரோ என்று எண்ணிக்கொண்டு அப்பாற்போகப் புறப்பட்டார். அதைக் கண்ட சிரஸ்தாதாரர் அவரைப் பார்த்து, 'ஓ, பிராமணரே, நீர் எங்கேயிருந்து வருகிறீர்? மைசூரிலிருந்தோ? அப்படியானால் நீர் வருகிறவழியில் யாராவது புது தாசில்தார் தங்கியிருக்க நீர் பார்த்தீரா?' என்று கேட்டார்.

சுப்புக்குருக்களுக்கு இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் கோபம் பொங்கியெழுந்தது. உடனே அவர் அந்த சிரஸ்தாதாரரைப் பார்த்து, 'என்னைப் பார்த்தால் உமக்குத் தாசில்தாரர்மாதிரித் தோணலையோ? தாசில்தாரர்என்னைப் போல் இல்லர்ம நான்கு கொம்பு முளைத்தவனாயிருப்பனோ? நான்தான் தாசில்தார். நான்தான் மைசூர் அரசரால் அனுப்பப்பட்டு வந்தேனாக்கும். தெரிஞ்சுதோ' என்று கோபாவேசத்துடன் கூறிக்கொண்டே தமது மடிசஞ்சி மூட்டையை அவிழ்த்து அதனுள் இருந்த இளவரசர் தமக்கு எழுதிக் கொடுத்த கடிதத்தை எடுத்து சிரஸ்தாதாரரின் முன்னால் வீசி எறிந்து 'இதை எடுத்துப்பாரும்' என்றார்.

சிரஸ்தாதாரர் உடனே அதை அச்சத்துடன் எடுத்துப் பார்த்தார். அதில் 'இக்கடிதங்கொண்டு வரும் சுப்புக்குருக்கள் இனி நஞ்சங்கோடு தாசில்தாரராயிருந்து வேலை பார்ப்பார். இவரைப்பற்றி முன்னேரே உத்தரவனுப்பியிருக்கிறோம்—இளவரசர்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்டவுடன் சிரஸ்தாதாரர் முதலியவர்கள் பயந்து சுப்புக்குருக்களுக்கு மரியாதை செய்து அவரை மேளதாளத்துடன் ஊருக்குள் அழைத்துப் போனார்கள். 'இவ்வளவு மரியாதை கிடைக்குமென்றுதானே நான் தாசில்வேலைவேண்டுமென்றேன்' என்று தம்முள் எண்ணிக்கொண்டே சுப்புக்குருக்கள் எல்லோரோடும் சென்றார்.

'இவன் மகாவைதீகப் பேர்வழியாகக் காணப்படுகின்றான். இலஞ்சம் முதலியன வாங்கமாட்டான்போல் தெரிகிறது. நாம் எப்படி இருக்கிறோமென்பதை அறியவே இவன் பல்லக்கு முதலியனயின்றி நடந்து வந்திருக்கிறான். இதிலிருந்தே இவன் அசாத்திய னென்று தெரிகிறது. இவனிடத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையாகவே நடந்து கொள்ள

வேண்டும். அரசரே கடிதங்கொடுத்து இவனை அனுப்பி யிருக்கின்றாரே, இவன் இலேசான பேர்வழியா யிருப் பானோ!' என்று சிரஸ்தாதாரர் சுப்புக்குருக்களைப் பற்றித் தம்முள் மிகவும் உயர்வாக நினைத்துக்கொண்டார்.

இந்தச் சிரஸ்தாதாரரும் ஒரு பிராமணர்தாம். கடைசி யாகச் சிரஸ்தாதாரர் சுப்புக்குருக்களைத் தமது வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் ஏற்கனவே அப்படிப்பட்ட வர்களுக்கென்று ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கும் அறையில்தங்கச்செய்து உபசரித்தார்.

சமையல் தயாராயிருந்தமையால் சுப்புக்குருக்கள் குளித்துச் சம்பிரமமாகச் சாப்பிட்டார். சிரஸ்தாதாரரின் மனைவி தன் கணவன் நன்மையைக் கருதி சுப்புக்குருக்க ளுக்கு வேண்டியபடி உபசாரம் செய்து உட்சென்றாள். சுப்புக் குருக்கள் ஓர் உத்தியோகஸ்தன் சாப்பிடுகிற மாதிரிச் சாப்பிடாமல் நான்குபேர் சாப்பிடத்தகுந்த சாப்பாட்டைத் தாம் ஒருவரே சாப்பிட்டு முடித்தார். சாப் பிட்டானதும் சந்தனத்தை சுவருக்கு வெள்ளையடிப்பது போல் சுப்புக்குருக்கள் வறிவறிப் பூசிக்கொண்டு ஆடு தழை தின்பதுபோல் வெற்றிலைகளை மடித்துமடித்து வாய்க் குட் செலுத்தி மென்றார். இவைகளை யெல்லாம் கண்ட சிரஸ்தாதாரருக்குச் சுப்புக்குருக்களைப்பற்றி எவ்வித அபிப் பிராயமும் தோன்றவில்லை. 'இளவரசரே அனுப்பியுள்ளபடியால் இவன் உத்தியோக விஷயத்தில் கெட்டிக்காரனாயிருப் பான்' என்று சிரஸ்தாதாரர் தம்முள் எண்ணிக்கொண்டார். அப்போது சுப்புக்குருக்கள் 'சிறிது நேரம் படுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்றார். உடனே சிரஸ்தாதாரர் ஒரு அறையில் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கட்டிலைக் காட்டி அதிற் சயனித்துக்கொள்ளச் சொன்னார். அடுத்த நிமிஷத்தில் சுப்புக்குருக்கள் தமது தேகத்தை அந்தப் பஞ்சணையின்மீது நீட்டிவிட்டார். அப்போது சிரஸ்தாதா ரர் சுப்புக்குருக்களைப் பார்த்து, 'நான் கச்சேரிக்குப் போகிறேன். நீங்கள் தூங்கியெழுந்ததும் தயைசெய்து ஒரு முறை ஆபீசை வந்து பார்வையிட்டால் நன்றாயிருக்கும்.

தெருவில் பல்லக்கை வைத்துப் போகிறேன். உங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய இதோ வெளியில் சேவகன் காத்திருக்கொண்டிருக்கிறான். நான் போக உத்தரவாகவேண்டும்' என்று பணிவுடன் கூறினார்.

'நல்லது; போய்வாரும். நான் வருகிறவரையில் எல்லோரும் கச்சேரியிலேயே இருக்கவேண்டும்' என்றார் சுப்புக்குருக்கள்.

'அப்படியே தங்கள் சித்தம்' என்று கூறிச் சென்றார் சிரஸ்தாதாரர்.

அவர் சென்ற சிறிது நேரத்திற்குள் சுப்புக்குருக்கள் நன்றாய் நித்திரையிலாழ்ந்தார். அவர் விட்ட குறட்டை அவ்விட முழுவதும் பரவி யொலித்தது.

கச்சேரிக்குச் சென்ற சிரஸ்தாதாரர் சுப்புக்குருக்கள் மிக வந்தேர்ந்த உத்தியோகஸ்தரென்று எண்ணிப்பயந்து தமது கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு வேலையும் பாக்கியில்லாமல் செய்து வைக்கும்படி சொல்லிவிட்டுத் தாம் தமது வேலையை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்து விட்டுத் தாசில்தாரரின் வருகையை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மாலை மணி ஏழு ஆயிற்று. தாசில்தாரைக் காணோம். 'இஃதென்ன இழவு! அந்தச் சுப்புக் குருக்களின் செய்கைகளெல்லாம்விநோதமாகவே தோன்றுகின்றன. அவர் இன்னும் இங்கு வராமல் இருந்தால் என்ன செய்கிறது' என்று தம்முள் எண்ணி சிரஸ்தாதாரர் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தாசில்தாரரின் வருகைக்கு எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

4

பலவித விநோதங்கள்.

சிரஸ்தாதாரரின் வீட்டில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த சுப்புக்குருக்கள் சரியாக மாலை ஆறு மணிக்குத் தூக்கத்தை விட்டெழுந்து சந்தியாவந்தனம் செய்துகொண்டு தாம் படுத்திருந்த அறைக்குட்சென்று எதைப் பற்றியோ சிந்தித்தார்.

பிறகு சேவகனை அழைத்து, 'அடுப்புக்கரியைத் தண்ணீர்விட்டு அரைத்து ஒரு எலுமிச்சங்காயளவு உருட்டி எடுத்துக்கொண்டு முகம்பார்க்குங் கண்ணாடியும் ஒரு விசிறியும் கொண்டுவா' என்று கூறினார்.

அவன் காரணந்தெரியாமல் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டே அவர் சொல்லியபடியே அடுப்புக்கரியை அரைத்து எடுத்துக்கொண்டு மற்றவைகளையும் கொண்டுவந்து சுப்புக்குருக்களிடம் கொடுத்தான். சுப்புக்குருக்கள், அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு காவற்காரனை வெளியே அனுப்பிவிட்டு அறையின் கதவைச் சாற்றி உட்புறம் தாழ்க்கோலிட்டுக்கொண்டு தளதளப்பாக அரைக்கப்பட்டிருந்த கரியை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வழித்துத் தமதுமுகம் நிறைய தடவி விசிறியால் விசிறி ஈரத்தை உலர்த்திக் கொண்டார். பிறகு கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்த்து, 'பேஷ்! அரசர், கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களோடு பேசும்போது முகத்தைக் கறுப்பாக வைத்துக் கொள்ளச் சொன்னார். இதை விட கறுப்பாக வைத்துக் கொள்ள எவராலும் முடியாது. ஒருவேலை தீர்ந்தது' என்று எண்ணி தலையில் முக்காடிட்டுக் கொண்டு கதவைத்திறந்து தம்முடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருந்த சேவகனைப் பார்த்து, 'கச்சேரிக்குப் போகவேண்டும்; பல்லக்குத் தயாராயிருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்.

'தயாராயிருக்கிறது' என்றான் சேவகன். அப்போது மணி ஆறரைக்கு மேலாய்விட்டமையால் அவர் கோலம் சேவகனுக்குத் தெரியவில்லை.

தாசில்தாரர் சுப்புக்குருக்கள் பல்லக்கிலேறி கச்சேரிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். தாசில்தாரர் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்துக்கொண்டிருந்த குமஸ்தாக்கள் தங்கள் வேலைகளை பரபரப்புடன் கவனிக்கலாயினர். விளக்கு ஆங்காங்கு ஒருவாறு மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. சுப்புக்குருக்கள் அப்போது தலையின் மீதிருந்த முக்காட்டை எடுக்காமலே பிறர்காட்ட தாம் உட்காரவேண்டிய இடத்திற்போய் உட்கார்ந்தார்.

தாசில்தாரர் சுப்புக்குருக்கள் தம்முடைய அறையில் முக்காட்டுடன் தனித்து உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார். அவர் முக்காட்டுடன் இருப்பதை யறிந்த சிரஸ்தாதாரர் 'இந்த வைதீகப்படுங்கல் நடந்துவந்ததினால் இதற்குக் குளிர்காய்ச்சல் வந்து முக்காடுபோட்டுக் கொண்டிருக்கின்றதோ என்னவோ' என்றெண்ணிக்கொண்டு விசாரிப்பதற்காகச் சுப்புக்குருக்களிடம் சென்று, 'உங்கள் தேகத்திற்கென்ன? தேகம் எப்படியிருக்கிறது?' என்று கேட்டார். அவ்விடத்தில் சுப்புக்குருக்களையும், சிரஸ்தாதாரரையும் தவிரவேறு ஒருவருமில்லை.

சுப்புக்குருக்கள் சிரஸ்தாதாரரைப் பார்த்து, 'என் தேகம் சுகமாகத்தா னிருக்கிறது. உம்மிடம் ஒரு சமாச்சாரம் சொல்லவேண்டும். இப்படி என் அருகில்வாரும்' என்றார்.

'இன்று பகல் நாம் செய்த உபசரணையினால் தாசில்தாரர் நம்மீது அன்புகொண்டு ஏதோ நம்மிடம் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறார்' என்று எண்ணிக்கொண்டு சிரஸ்தாதாரர் சுப்புக்குருக்களின் அருகிற் சென்றார். 'இன்னும் என் சமீபத்தில் வாரும்' என்றார் சுப்புக்குருக்கள். அப்படியே அவரருகிற் சென்றார் சிரஸ்தாதாரர். உடனே சுப்புக்குருக்கள் அவர் மீது திடீரென்று பாய்ந்து அவருடைய காதை வெடுக்கென்று கடித்துவிட்டார். சிரஸ்தாதாரர் துடிதுடித்துக் காதைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அப்பாற்சென்று நின்றனர். அவர் காதிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தது. 'வாரும் ஒரு சமாச்சாரம் சொல்லுகிறேன்' என்று மறுபடியும் சுப்புக்குருக்கள் அழைத்தார். அப்போது அவருடைய தலையிலிருந்த முக்காடு கீழேவிழுந்தது. சுப்புக்குருக்கள் தமது முகத்தில் கரியைத் தடவிக் கொண்டிருப்பது சிரஸ்தாதாரருக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது.

'சரி, சரி; இவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கின்றது. இவரை நாம் ஏதும் செய்யக்கூடாது. இவரை இங்கு அனுப்பிய இளவரசரிடமே நாம் எல்லாவற்றையும் நேரிற்போய்ச் சொல்லவேண்டும்' என்று முடிவுசெய்து

கொண்டு வெட்கத்திற்கஞ்சி ஒருவரிடத்திலும் சொல்லாமல் அப்போதே மைசூரை நோக்கிப் பிரயாணமானார். இவ் விஷயமொன்றும் கச்சேரியிலிருந்த மற்றவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது.

சுப்புக்குருக்கள், 'இளவரசர் சொல்லியபடி நான் முகத்தைக் கறுப்பாக வைத்துக் கொண்டேன். காதைக் கடித்தும் பேசிவிட்டேன். இனி நடக்கவேண்டியது ஒரே காரியந்தான். அதையும் செய்துவிடுகிறேன். சுப்புக்குருக்களால் ஆகாத காரியமும் உண்டோ!' என்று தம்முள் எண்ணிக்கொண்டு நேரத்தைப் போக்கினார்.

கச்சேரியில் இருந்த குமஸ்தாக்கள், 'இஃது என்ன இழவு! தாசில்தாரர் அறைக்குட்சென்ற சிரஸ்தாதாரர் வரக் காணோம். இந்தத் தாசில்தாரர் இரவெல்லாம் கச்சேரி நடத்துவானோ என்னவோ தெரியவில்லையே' என்று ஒரு வரோடொருவர் பேசிக்கொண்டனர். பொழுதுபோய் பன்னிரண்டு நாழிகையாயிற்று. குமஸ்தாக்கள் பகல் முழுவதும் வேலைசெய்தமையாலும், களைப்பினாலும்! அயர்ந்து அவரவர்கள் உட்கார்ந்தபடியே தூங்கிவிட்டனர்.

தாசில்தாரர் சுப்புக்குருக்கள் மெதுவாகத் தம்முடைய அறையிலிருந்து வெளியில் வந்து எட்டிப்பார்த்தார். சேவகன் முதல் எல்லோரும் தூங்குவதைக் கண்டார். 'இது தான் சமயம்' என்று தம்முள் எண்ணி ஒரு கத்தரிக்கோலையும், மிகவும் பெரிய காகிதப்பை யொன்றையும் எடுத்துக் கொண்டு மெதுவாகச் சென்று எவரும் விழித்துக் கொள்ளாவண்ணம் ஒவ்வொரு குமஸ்தாவின் தலைமயிரையும் ஒசைப்படாவண்ணம் கத்தரித்துக் காகிதப் பையில் சேர்த்துக்கொண்டு தமது அறைக்குப்போய், 'இளவரசர் சொல்லிய வேலைகளையாவும் தீர்ந்துவிட்டன. இந்தக் காரியத்தைச் செய்யமுடியாமல் எத்தனையோ தாசில்தாரர்கள் பலவருடங்களாகக் கஷ்டப்பட்டார்களாமே! என் சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம். நான் ஒரே நாளில் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டேன். இதை இளவரசர் அறிந்தால் மிகவும்சந்தோஷப்படுவார். நான் இப்போதே மைசூருக்குச்

சென்று எல்லா விஷயங்களையும் இளவரசருக்குச் சொல்ல வேண்டும்' என்றெண்ணிக்கொண்டு வெளியிற் சென்று பல்லக்கிலேறி மைசூரை நோக்கிப் பிரயாணமானார்.

அவர் சென்றபிறகு கச்சேரியிலிருந்த குமஸ்தாக்களில் ஒருவன் தூக்கந்தெளிந்து அகஸ்மாத்தாகத் தன்குடுமியைத் தடவிப்பார்த்தான். குடுமியைக் காணோம். அவன் திடுக்கிட்டுத்தன்னருகில் இருப்பவனைப் பார்த்தான். அவன் குடுமியும் கத்தரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டான். பிறகு அவன் எல்லோரையும் எழுப்பினான். அவரவர்கள் விஷயமுணர்ந்து தங்கள் தங்கள் குடுமியைக் காணாமல் ஆரவாரம் செய்தனர். அவர்களுக்கு உண்மை விளங்கவில்லை. அப்போது சேவகர்கள் ஓடிவந்து 'ஐயா, எங்கள் குடுமிகளையுங் காணோம்' என்று முறையிட்டனர். கச்சேரியிலோ தாசில்தாரரும், சிரஸ்தாதாரரும் இல்லாமையினால் குமஸ்தாக்கள் ஏதும் புரியாமல் தத்தம் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தனர்.

தாசில்தாரர் சுப்புக்குருக்கள் விடியற்காலையில் மைசூர் போய்ச் சேர்ந்து இளவரசர் பேட்டி கொடுக்கும் மண்டபத்திற்குப் போனார். அங்கே நஞ்சங்கோடு சிரஸ்தாதாரர் நடந்த விஷயங்களை இளவரசரிடங் கூறி கடிபட்ட தமது காதையும் இளவரசரிடங் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அதைக்கண்ட சுப்புக்குருக்கள் பின்னும் அதிகசந்தோஷத்துடன் இளவரசரை நெருங்கி, 'ஐயா, மற்றத்தாசில்தாரர்கள் செய்யமுடியாத காரியத்தை நான் ஒரேநாளில் செய்து முடித்துவிட்டேன். நீங்கள் சொல்லியபடிநான் முகத்தைக் கறுப்பாக வைத்துக்கொண்டு பேசினேன். இதோ என் முகத்தைப் பாருங்கள். காதைக் கடித்துப் பேசச் சொன்னீர்கள். அப்படியே செய்தேன். இதோ இருக்கும் சிரஸ்தாதாரரின் காதைப் பாருங்கள். என் அதிர்ஷ்டவசத்தினால் இவர் நேரிலேயே இங்கு வந்துவிட்டார். இல்லாவிட்டால் நான் காதைக் கடித்துப் பேசினேன் நென்றால் நீங்கள் நம்புவீர்களோ என்னவோ! எல்லோர் குடுமியும் என்கையில் இருக்கவேண்டுமென்றீர்கள். இதோ பாருங்கள். குமஸ்தாக்கள் தூங்கும்போது அவர்கள் குடுமியைக் கத்த

‘ரித்துக்கொண்டு வந்து விட்டேன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டே தமது கையில் இருந்த காகிதப்பையில் உள்ள குடிகளை இளவரசர் எதிரே தரையில் கொட்டினார்.

சுப்புக்குருக்களின் செயலைக் கண்ட இளவரசருக்குக் கோபமும் சிரிப்பும் ஒருங்கே வந்தது. ‘பெண் புத்தியைக் கேட்டு நடந்ததினால் வந்த கேடல்லவோ இது’ என்று தம் முள் எண்ணிக் கொண்டு சுப்புக்குருக்களை அழைத்துக் கொண்டு தமது தாயாரிடம் போய் நடந்த விஷயங்களை விவரமாகச் சொன்னார்.

அவர் சொல்லிய விஷயங்களைக் கேட்ட மகாராணியார் தமது குமாரரைப் பார்த்து, ‘மகனே, இப்படி நடக்குமென்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. இந்தப் பிராமணனுக்குக் கொஞ்சம் பொருள் கொடுத்து அனுப்பிவிடு. பிழைத்துப்போகட்டும்’ என்று கூறிச் சென்றார்.

இளவரசர் சுப்புக்குருக்களுக்கு ஆயிரம் பொன் கொடுத்துப் பிழைத்துப் போருமாறு அனுப்பிவிட்டுக் கடியுண்ட சிரஸ்தாதாரர் மனம் ஆறுதலடையும் கண்ணம் அவருக்கு நஞ்சங்கோடு தாசில் உத்தியோகமும், வேறு பல வெகு மதியும் கொடுத்தனுப்பினார்.

இவ்விஷயம் நாடெங்கும் பரவி இன்றளவும் எல்லோராலும் பேசப்படுகிறது.

இளவரசரிடம் பொன்பெற்ற சுப்புக்குருக்கள் தாசில் உத்தியோகம் போய் விட்டமையால் வீடு போய்ச் சேர்ந்தால் தம் மனைவி என்ன சொல்வாளோ என்று பயந்த வண்ணம் தமது வீட்டை நோக்கிச் சென்றார்.

முற்றிற்று.

* எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர்.

* ஷையார் எழுதிய குமுத ரஞ்சனி அல்லது கொலையும் களவும் 12 அணா; அமிர்தகுமாரி அல்லது செஞ்சிப்புதையல் ரூ. 1½; திருக்கழுக்குன்றத்துக் கொலை ரூ. 1½; கணகமணி அல்லது கள்ளச் செயல்கள் ரூ. 2½; வீரகேசரி அல்லது சிறுமலைச் சீமான் ரூ. 1½; பத்மாகுழி அல்லது படுகொலை மர்மம் ரூ. 2.

விலாசம் :— ‘ஒற்றுமை’ ஆபீஸ், சைதாப்பேட்டை, மதராஸ்.

மோகன்

வெகு உறுதியான ஆர்மோனியங்கள். சரசமான விலையுள்ளது. புதியமாதிரியானது. முதல்தரமான ஆயுதங்களால் செய்யப்பட்டது. இனிய சப்தத்தையுடையது. மூன்று வருஷ காலத்திற்கு உத்தரவாதமுடையது.

சுங்கில் ரீட்	...	ரூ. ரூ.
சுங்கில் ஜெர்மன் ரீட்	...	21—22
சுங்கில் பாரீஸ் ரீட்	...	25—27
டபில் அமெரிக்கன் ரீட்ஸ்	...	27—30
டபில் ஜெர்மன் ரீட்ஸ்	...	36—39
டபில் ஜெர்மன் ரீட்ஸ்	...	39—45

இன்னும் எங்களிடம் அநேகவிதமான ஆர்மோனியப் பெட்டிகளும், சுருதிப்பெட்டிகளும் விலை சரசமாயும் வெகு நேர்த்தியுள்ளதாயும் கிடைக்கும்.

எங்களுடைய கேட்லாக் வேண்டியவர்களுக்கு இலவசமாய் கொடுக்கப்படும்.

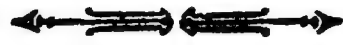
சாமானுக்காக ஆர்டர் செய்பவர்கள் ரூ. 5. அட்வான்ஸ் அனுப்பவும்.

விலாசம் :—

சங்கரம் கம்பெனி,

211, தங்கசாலை வீதி, சென்னை. (இ)

அமிர்தரத்னாகரம்

எல்லா வியாதிகளுக்கும் தேவாமிர்தம் போன்றதேன
உலகப் பிரசித்திபெற்ற மருந்து இது ஒன்றே.

நற்சாக்ஷிக் கடிதம்

C. P. ஜோசப், F. M. S., ரெயில்வே, டம்பின் F. M. S.
பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :—

அன்பார்ந்த ஐயா,

26-10-24.

சில காலத்துக்கு முன் உங்களுடைய தேவாமிர்த மருந்தில்
ஒரு மாதத்துக்குக் காணும்படியான 3-பெட்டி அமிர்தரத்னா
கரமும், ஒரு டஜன் டானிக் மாத்திரையும் வரவழைத்துச் சாப்
பிட்டேன். சாப்பிட்டபின் முன்னிருந்த என்னுடைய வியாதிகள்
எல்லாம் தீர்ந்துபோனதுந்தவிர இப்பொழுது உடம்பு உண்மை
யில் ரொம்பவும்பலமாக இருக்கிறதென்று மனமார்ந்த சந்தோஷத்
தைத் தெரிவிக்கிறேன். இத்தகைய மருந்திருக்கிறதென்று சொப்
பனத்தில்கூட நினைக்கவில்லை. பூலோகத்தைக் காக்கும் தேவர்கள்
கூட நீங்கள் மக்களுக்கு வழங்கும் ஆச்சரியமான மருந்துக
ளைக்கண்டு சந்தோஷப்படுவார்கள். நான் என் மனமார்ந்த வந்
தனத்தை சமர்ப்பிப்பதோடு இங்குள்ள என் சினேகிதர்களுக்கெல்
லாம் மேற்கண்ட மருந்துகளை சிபாரிசு செய்கிறேன். வந்தனத்
துடன்,

தங்களன்பன்,

C. P. ஜோசப்.

மருந்து கிடைக்கும்டம் :—

Dr. N. V. S. சர்மா, Ph., D. Sc.,

ஆயுர்வேத சித்தாஸரமம்,

தபால் பெட்டி, 1236, மதராஸ்.

ஒரு வருஷப் பலன்.

பெயரையும் கடிதம் எழுதும் நேரத்தையு
ம் சொந்தக் கையெழுத்தா லெழுதியனுப்பு
வோருக்கு இன்னும் ஒருவருட காலத்திற்கு
என்னென்ன நடக்கு மென்பதை சரியாக
குறித்து அனுப்பப்படும். விலை ரூபா ஒன்
றுக்கு வி. பி. யில் அனுப்பப்படும். பரிட்சித்
துப் பார்த்தவர்கள் பலர் ஆச்சரியப்பட்டிருக்
கிறார்கள். வி. பி. இல்லாத ஊர்களுக்கு முன்
பணம் அனுப்ப வேண்டும்.

ராவ் நாயுடு,

சேளக்கார்பேட்டை, சேன்னை.

பிரபஞ்ச
சுகத்திற்கு
திவ்ய
ஒளஷதம்

பீஜ்பந்த்

2-மணி
நேரத்தில்
அபூர்வ
குணம்.

இந்த மருந்து இராத்திரி வேளையில் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட்
டால் வீரியம் எவ்வளவு நீற்றுப்போயிருந்தாலும் அதைக் கெட்டிப்
படுத்தி, 2-மணி நேரத்திற்குள் அதிக ரகிசக்தியைக் கொடுக்கும்.

மூன்று நாள் சாப்பிட்டால் வீர்ய நஷ்டம் எவ்வளவு காலமாக
இருந்தபோதிலும் அதைத் தவறாமல் கட்டுப்படுத்தும். இரண்டு
புட்டிகள் சாப்பிட்டால் துரப்பாஸத்திலுண்டாகும் நடும்ஸகத்வம்
போக்கி, நரம்புகளுக்கு அதிக பலத்தைக் கொடுத்து அதிகமான
யௌவனத்தை கொடுக்கும். ஒரு முறை தருவித்து உபயோகித்
தால் இதன் குணம் தங்களுக்கே தெரியவரும். கடிதங்கள் ரகஸ்ய
மாய் வைக்கப்படும். 20-மாத்திரைகள் கொண்ட சீசா 1-க்கு
ரூ. 2; வி.பி. தபால் சார்ஜ் வேறு.

ஆர்ய வைத்தியாஸ்ரமம்,

13, பைராகிமடம் கோவில் வீதி, ஜி. டி., மதராஸ்.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

For Honour, Riches, Learning, and Greatness	Rs. 7-8
For Health, Physical Strength, &c. ...	... 7-8
For power of Eloquence, Speeches, &c. ...	... 7-8
For Success in any Undertaking or Litigation, &c. ...	... 10-0
For Success in Sport, Racing, Cards, Games of Chance, &c. ...	... 7-8
For Success in Spiritual & Religious life ...	... 10-0
For Success in Trade, and Business ...	... 10-0
For Men's Love to women ...	... 7-8
For Women's Love to men ...	... 10-0
For Love of Opposite Sex, attractive power ...	... 7-8
For Agricultural Prosperity, Farming Good Crops, etc. ...	... 7-8
For Success in Mining Plumbago, &c. ...	... 100-0
For Success in Gemming ...	... 225-0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success ...	... 15-0
Specially valued and worn by every successful, Hebrew, 2nd quality ...	... 21-0
1st quality ...	... 30-0

Note.—A Money Order or Indian G. C. Notes will bring the Talisman to your door. One Extensive Life Reading, Rs: 15., Two, Rs: 25., Three, Rs: 30., or more at a time at Rs: 10 per Reading. Always the full amount should be remitted in advance, No. V. P. P.

D. A. RAM DUTH, Astrologer,
No. 30 & 76 (O) Cheku Street, **COLOMBO, (CEYLON).**

சுந்தனைத்திரவ

இந்த திராவத்தை மூன்று தடவை சாப்பிட்டால் கணேரியா என்னும் நீர்சருக்கு வியாதியை ஆச்சரியமாய் குணப்படுத்தும். மூத்திரத்துடன் கடுப்பு பொறுக்க முடியாத எரிச்சல், வெள்ளை சகல நீர்ரோகங்களும் பச்சையாகவோ வெள்ளையாகவோ சீழ் வடிதல் முதலிய வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்து மூத்திரத்தை குளிர்ச்சியாக இறங்கச் செய்யும். தொடர்ச்சியாக இரண்டுப் புட்டி சாப்பிட்டால் பிறகு எப்போதும் இவ்வியாதி அணுகாது என்பது திண்ணம் ஸ்திரீகள் கஷ்டப்படும் சுக்லமேக வியாதிக்கு தேவாம்ருதம் போன்றது. மருந்து உபயோகிக்குவிதம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும். ஒரு புட்டி விலை ரூபா 2-0-0.

வி. பி. தபால் சார்ஜு வேறு.

ராயல் பார்மசி, 49, பந்தர் தெருவு, சென்னை.

சுகிர்த மகரத் துவஜம்.

(பொன் சேர்த்து செய்யப்பட்டது.)

பலஹீனப்பட்ட திரேகத்திற்கும், இரத்த விருத்திக்கும், தாது புஷ்டிக்கும், நரம்பு தளர்ச்சிக்கும் உலகப்பிரசித்திப் பெற்ற கை கண்ட மருந்து இதுவே.

இந்த சுகிர்த மகரத்துவஜம் வயோகரை வாலிபனாக் குவதோடு அடியிற்கண்ட வியாதிகளையும் தீர்க்கும் :—

தாதுபுஷ்டி, உடம்புமெலிதல், பலஹீனம் ஞாபகக்குறைவு, நாள்பட்ட வெள்ளை, நாள்பட்ட வெட்டை, கருங்குஷ்டம், பசியின்மை, நீரழிவு, கைகால்கள் சோர்வு, இரப்புநோய், மூலநோய், தேமல், ஆஸ்தமா, சக்திக்குறைவு, ரக்தக்கடுப்பு, சீதபேதி, காமாலை, லீங்கத்தளர்வு, துர்நீர், அக்கினிமந்தம், மலச்சிக்கல், நாவு உணர் தல், கல்லிக்கிரந்திகள், அஜீரணம், எலும்புரிக்கிறோய், மண்டையிடி, ரத்த அசுத்தம், பித்தம், பைத்தியம், வெண்குஷ்டம், ருசியின்மை, பாரிசுவாய்வு, பீனசம், சுவாசகாசம், சூலை, மேகம்.

ஜனனேந்திரியங்களில் உண்டாகும் பலவித புண்கள் மூத்திரச்சுடு ஜலபாதைக்கு முன் அல்லது பின் ஸ்கலிதமாகுதல், உடம்பூரல் முதலாகிய, இன்னும் அநேகவித மேகசம்பந்தமான வியாதிகளை முற்றிலும் குணமடையச்செய்யும். மேற்படி சுகிர்த மகரத்துவஜ மாத்திரைகளை ஆண்களும் பெண்களும் மற்ற யெல்லோரும் சாப்பிடலாம்; பத்தியம் கிடையாது.

20 மாத்திரைகள் கொண்ட டப்பி ஒன்றுக்கு விலை ரூ 2 0 0
60 " " பூரண செளக்கியஞ்செய்ய " " 5 0 0

சுகிர்தாஞ்சனம்

ஒருபுட்டி சுகிர்தாஞ்சனம் உங்கள் வீட்டிற்கு ஒரு டாக்டர்.

சரீரத்தில் உண்டாக்கும் கீழ்க்குறித்த வியாதிகளை வெகு

சீக்கிரத்தில் ஆச்சரியமாய் முற்றிலும் குணமடையும்.

தலைவலி வாநரோகம் கீல்வாயுவகளுக்கீது காயப்புண் இடுப்பு வலி சுவாசகாசம் ஒற்றைத்தலைநோய் தமனியகாசம் பல்வலி வீக்கம் இரும்பு விஷகடி வெட்டுக்காயம் முதலியன. விலை அனு 7.

அழகான தகர டப்பியில் டஸன் 1-க்கு ரூ 4.

விற்குமிடங்கள் :—பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை.

அஜன்ஸி விஷயங்கட்கும், மொத்த விலைகட்கும் எழுதவேண்டிய

விலாஸம் :—சுகிர்தாஞ்சனம் டிபோ,

3-187, மவுண்டு ரோட், சென்னை.

ஒரு மணிநேரத்
தில் அபூர்வ
தனம்.

தேஜ்பல்

சம்சார சுகத்
தீர்த தீவ்ய
ஒளஷதம்.

இந்த மருந்து ராத்திரிவேளையில் ஒரு மாத்திரை சாப்பிட
டால் நீற்றுப்போன இந்திரியத்தைக் கெட்டிப்படுத்தி அதிகமான
போகசக்தியைக் கொடுக்கும். 3 நாள் சாப்பிட்டால் வீர்ய நஷ்
டம் தவறாமல் கட்டுப்படுத்தும். 2 புட்டிகள் தொடர்ந்து சாப்பிட
டால் நபுச்சகத்வம்போக்கி புதிய யௌவனத்தைக் கொடுக்கும்.
ஸ்திரீகளும் இதை உட்கொண்டால் தேகத்துக்கு அதிக செளக்
யத்தைக் கொடுக்கும். 20 மாத்திரை ரூ. 2; தபால் சிலவு வேறு.

குஸாமா:—இஃது கனேரியா என்னும் நீர்ச்
சருக்கு வியாதிக்கு உத்திர
வாதமுள்ள மருந்து. நீர்க்குத்தல், நீர்ச்சருக்கு, வெள்ளையாகவோ
பவநிறமாகவோ காண்பதையும் கண்டிப்பாய் 24 மணிக்குள்
நிறுத்தி ஒருவாரத்தில் பூர்ண சுகத்தைக் கொடுக்கும். ஸ்திரீக
ளுக்குண்டாகும் சகல் மேகம், கிராமம் தவறி உண்டாகும் பஹிஷ்
டை, நீர் சம்பந்த விபாதிகள் பரவையுமே போக்கும். ஒரு வாரத்
திய மருந்து ரூபா 2; தபால் சிலவு வேறு.

ஆனந்த குடும்பம், தபால் பேட்டி ரூ. 46, சென்னை.

சில்க் தலர்ப் புடவைகள்

18 முழம் நீளம், 2½ முழம் அகலமுள்ளது.
இதில் கருப்பு, சிதப்பு, பச்சை ஆரஞ்சி, உத்தர், முத
விய அநேக வர்ணங்கள் உண்டு. சாயத்திற்கு உண்மை
யாய் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படும். போலிவிளம்பரம்
என்று எண்ணி விடாதீர்கள். இவைதற்கு நாகரீகத்
துக்கு பொருந்திய நாணயமான சேலை. இதை தென் தேசத்தில்
அநேகமாய் உபயோகித்துவருகிறார்கள். ஓர் புடவை வரவழைத்
துப் பார்த்தால் சந்தோஷப்படுவீர்கள். தனவந்தர்களும், ஏழை
களும் இதை உபயோகிப்பதற்கு நன்றாயிருக்கும். இந்த சேலைகள்
இவ்வித சரசமான விலைக்கு சிலநாள்தான் கிடைக்கும். சீக்கிரம்
முந்துங்கள்.

18 முழம் சேலை 1-க்கு ... ரூபா 6—3—0
சரிகை சேலைகள் ... ,, 9—8—0

எம். மாசிலாமணி அண்டு கம்பனி,
ஜவுளி வியாபாரம், ரெ. 1, வடமலை மேஸ்திரி வீதி,
சவுக்கார் பேட்டை, மதராஸ்.

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு

ஓர் அறிவிப்பு.

வருகிற 1921-ம் வருஷம் ஜனவரிமீ த்துக்கு அனுப்ப
வேண்டிய சந்தா பணத்தை வி. பி. அனுப்பும் துன்பமின்றி
அடுத்த டிசம்பர் மாதம் 30-ந்தேதிக்குள் அனு 12-ம் அனுப்
பை கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

சென்ற 1920-ம் வருஷம் ஜனவரிமீ முதல் ஆரம்பமாய்
நடந்து வருவதாகிய ஒற்றுமையின் சந்தாவை 8-அணுவாக
ஏற்படுத்தி நடத்தி வந்தோம்; இப்பொழுது காகித விலையும்
அச்சாபீஸ் சார்ஜம் எதிர்பாராத விதத்தில் உயர்ந்துபோன
படியாலும் இன்னும்பேப்பரை அதிகப்படுத்த வேண்டிய
தாலும் சந்தாவை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம், இனிசேரும்
சந்தாதாரர்கள் அனு 12 முன்பணமாக அனுப்பவேண்டும்.
வி. பி. யில் 1 ரூபாயாகும் விலாசவதி கனகாங்கி, ஆகிய
பைதகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும்.

இனி நாம் அனுப்பும் வி. பி. க்களுக்கு வி. பி. சார்ஜ்
உடன் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் அனு 2 அதிகம் ஆகும். ஆகையால்
அதை கவனித்து ஆர்டர் அனுப்ப வேண்டும்.

பி. வி. கண்ணன் கம்பெனியார்.

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU INDIA

வருகிறது! தீபாவளி வருகிறது!!

நம்மிடம் நம் நேர் பார்வையில் தயாரிக்கப்பட்டனவும், பிற ஊர்களிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டனவுமான, பட்டு, ஜரிகை, நூல் முதலியவற்றாலான ஜவுளித்தினுசுகள் பலவும் எந்த ரகமானாலும், எவ்விதத்தில் வேண்டுமெனினும், மொத்தமாயும் சில்லரையாயும் விலை சரஸ்மாகத் தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

தேவைக்கு உடனே எழுதுங்கள். வி. பி. மூலமாயும், பாங்கு கள் மூலமாயும் சரக்குகள் பந்தோபஸ்தாய் அனுப்பப்படும்.

மானேஜர்,

விஸாலாக்ஷி அண்டு கோ.,

லக்ஷ்மிபுரம் 8-வது தெரு, மதுரை, (தென் இந்தியா.)

சத்தி விலாசம்:

“ஜவுளி” மதுரை.

இனாம்! எமது கேட்லாக் இனாம்!!

Deepavali! Fast Approaching Deepavali!

We have in stock, a large variety of cloths of silk, lace and yarn with the best workmanship; all suitable to the taste of both the sexes, Gentlemen, Ladies, Children, Coolies, Kanganies and others.

TERMS: V. P. P. and through Banks or per C. O. D.

Apply sharp to:—

THE MANAGER,

VISALAKSHI & CO.,

Lakshmiipuram, 8th Street,

MADURA, (S. India.)

Telegrams: “JAVULI” Madura.

Free

Our Catalogue

Free

பெருமையானது!

ஆனந்திப்ப

எங்கும் புகழ்பெற்றது!!

கலியுக மஹிமை!

மஹாபல சஞ்சீவிலேகியம்

40 வேளை மருந்து ரூ. 2,

இம்மருந்து தேவாமிர்தமெனப் பல்லாயிரம் ஜனங்களால் புகழப் படுகிறது. இது பல காரணங்களால் தேகபலம் குன்றி நரம்புகள் தளர்ச்சியாய், ஆண் தன்மை குன்றி சொப்பன ஸ்கலிதமுடைய மெய்கிகளுக்கு தூர்வியாதிகளைப் போக்கி ரத்த விருத்தியையும், சரப் பிட்ட அன்றே அதிசயிக்கத்தக்க போக சத்தியையும், தேகாரோக்கி யத்தையும் உண்டு பண்ணுவதுடன் தேக ரிறையையும் நாளடைவில் அதிகப்படுத்துவது. நாங்கள் இந்த மருந்தொன்றினாலேயே மிகுந்த கியாதி பெற்றிருக்கிறோம். இதற்கு மேற்கண்ட குணங்கள் இல்லா யானால் தபாற்செலவு போக மீதிப் பணத்தை வாரீஸ் செய்துவிடத் தயாராக இருக்கிறோம். எல்லோரும் சுலபமாய் அடையவே இந்தக் குறைந்த விலை வைக்கப்பட்டது.

பாரதி பற்பொடி

இது அசல் கல்நார் பஸ்பத்தாலேயே ஆனது; ஆயிரக்கணக் காய்த் தென்னிந்தியாவில் செலவாவதே இதன் பெருமையை விளக் கும். எவ்விதப் பல்நோய், பஸ்கூசதல், பஸ்சைவு இருந்தாலும் இதைத்தேய்த்த மூன்று தினத்தில் ஓடிவிடும்; டப்பி 1 அணு 3. டெசன் 1-க்கு 1-12-0

வஜன்கள் தேவை; விவரம் எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும்.

துரைசாமி அண்டு கம்பெனி

சைதாபேட்டை, சென்னை

தெற்றுடையின் சந்தாதார்களுக்கே!! மட்டுமே

பிரகலாதன் டிராமா	0 8 0
தரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.	
தாரணி - அல்லது கற்புள்ள இராணி	0 10 0
டிராமா	0 4 0
மனம்போல மனிகல்யம் நாவல்	0 2 0
தனபதி டிராமா	0 12 0
மங்கயர் பகட்டு அகவல்	
தரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.	
விஜய விலோசனை டிராமா	0 8 0
மணிப்பிரவாகன் கதை	0 6 0

ஆக மொத்தம்: 3 2

மேற்கண்ட புத்தகங்கள் செட்டாய் வாங்குபவர்களுக்கு ரூபாய் 2-க்கு அனுப்பப்படும்.

ம. வி. கண்ணன் அண்டு கோ.,

சைதாப்பேட்டை, சென்னை.

END OF
ISSUE